

sió

**INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ**

Núm. 373 - ANY XXXII - Març 1995

Almanac

MARÇ: Mes de 31 dies, tercer del calendari gregorià.

Els dies i les nits quasi tenen la mateixa durada, ens acostem a l'equinocci:

El dia 1 el sol surt a les 6h 25m, i es pon a les 5h 42m

El dia 31 el sol surt a les 5h 36m, i es pon a les 6h 15m

El dia 21 entrem a la PRIMAVERA a les 2h 14m de la matinada.

El mateix dia el sol entra a la constel·lació d'ÀRIES.

Les fases de la lluna:

Lluna nova ● el dia 1 a les 11h 48m

Quart creixent ◐ el dia 9 a les 10h 14m

Lluna plena ◑ el dia 17 a la 1h 26m

Quart minvant ◓ el dia 23 a les 20h 10m

Lluna nova ● el dia 31 a les 2h 9m

Comencen a arribar els ocells anunciadors del bon temps: primer els roquerols i després les orenetes. Conta la veu popular que el roquerol és l'emissari de l'oreneteta, que l'envia just una setmana abans, per tal que explori l'estat de l'atmosfera i dels conreus. Creien els pagesos que si no venien orenetes, les faves es perdrien, ja que si se salven és perquè elles se'n mengen els corcs:

*Roquerols per les roquetes,
al cap de vuit dies orenetes.*

*Benvingudes orenetes
que us mengueu els corcs
de les faves.*

També arriben les guatlls i els cucuts, com recorda el refranyer:

*Per santa Madrona
la guatlla a la sorra;
per Sant Jordi,
ja volta l'ordi.*

*Si pel març no canta el cucut,
ni per l'abril la puput,
tant de bo que l'any
no hagués vingut.*

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Dia 1: Dimecres de Cendra. Aquesta diada participa del doble aspecte del Carnestoltes i de la Quaresma, puix que mentre l'Església el considera el primer d'aquest període d'abstinències, molta gent el considera el darrer del Carnaval:

Dia 19: Sant Josep, espòs de la Mare de Déu. La mainada de Montfalcó d'Agramunt tal dia com avui feien una plega que qualificaven de caramelles. Dividits en grups, portaven uns castells i anaven per les cases, on demanaven que els donessin quelcom.

Joan Amades reproduceix al *Costumari* la cantarella tradicional que feien servir:

*Set setmanes de Quaresma,
només hem pogut menjar
arengades rovellades,
mongetes i bacallà.*

*Caramelles, dones,
grosses i bones;
si no me'n doneu,
escales avall caiguen.*

EFEMÈRIDES DEL MES:

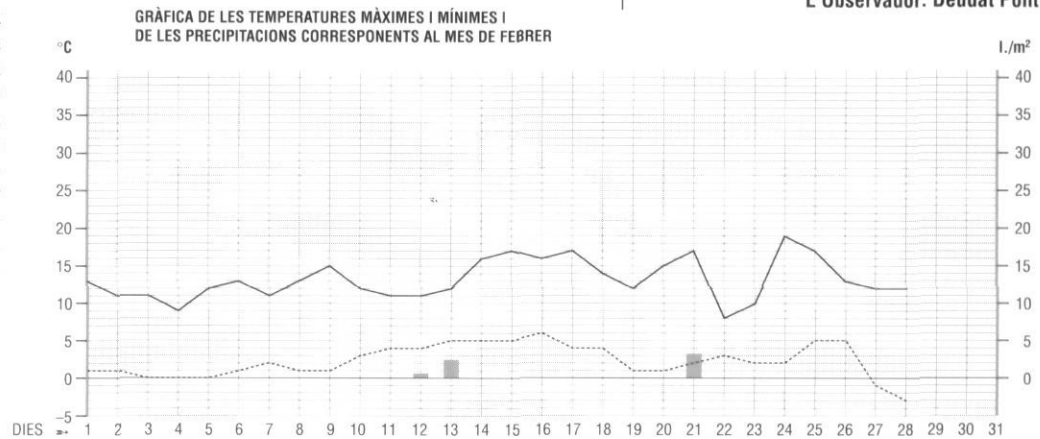
– 11 de març de 1801: **Instrucció que prohibeix el teatre en català.** Dençà del Decret de Nova Planta la llengua catalana ha estat perseguida per la monarquia borbònica i les dictadures espanyoles. Encara avui amb la Constitució i l'Estatut no té la supervivència assegurada. Una mostra històrica d'aquesta persecució és la normativa donada per Manuel Godoy, ministre de Carles IV i favorit de la reina Maria Lluïsa. En aquesta data va dictar unes "Instrucciones para el arreglo de teatros y compañías cómicas fuera de la Corte". Una d'aquestes normes deia taxativament: "En ningún teatro de España se podrán representar, cantar ni bailar piezas que no sean en idioma castellano (...)".

– 27 de març de 1900: **Circular del Governador Civil de Lleida a favor de la immersió lingüística en castellà.** Junta Provincial de Instrucción Pública de Lérida: Tiene noticias esta Junta que algunos señores Maestros y Maestras de las escuelas públicas de la provincia dan la enseñanza elemental, en las que tienen a su cargo, valiéndose del lenguaje catalán, preteriendo, por no decir proscribiendo, el idioma castellano, que bien pudiera llamarse español, como la Academia afirma.

(...) Los expresados fundamentos han obligado a esta Junta Provincial a prevenir, por medio de la presente, a los señores Maestros y Maestras de la provincia que en lo sucesivo se abstengan de usar para la enseñanza idioma alguno que no sea el castellano (...), haciéndoles saber que la inobservancia de lo prevenido en esta circular originará la inmediata formación de expediente gubernativo para hacerles efectiva la responsabilidad consiguiendo por desobediencia (...).

R. Bernaus

Temperatura màxima: —
Temperatura mínima: - - - -
Precipitacions: ■

Demografia

(Mes de febrer de 1995)

NAIXEMENTS

Sílvia Berenguer i Domingo	dia 1
Sònia El Alami Miroudi	dia 23
David Galan i Xifré	dia 28

DEFUNCIONS

Maria Cots i Alseran	85 anys, dia 9
Joan Roma i Guàrdia	72 anys, dia 11
Ramon Roca i Sala	86 anys, dia 17
Josep Badia i Jounou	89 anys, dia 21

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL FEBRER

Dia 10	Inapreciable
Dia 12	0'6 l./m²
Dia 13	2'5 l./m²
Dia 17	Inapreciable
Dia 21	3'2 l./m²
Dia 22	Inapreciable
TOTAL	6'3 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DEL FEBRER

Màxima del mes	19°, dia 24
Mínima del mes	-3°, dia 28
Oscil·lació extrema mensual	22°
Mitja de les màximes	13'178°
Mitja de les mínimes	2'214°
Mitja de les mitjanes	7'732°

L'Observador: Deudat Pont

Núm. 373
Any XXXII
Març 1995

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran,
Pasqual Castellà, Montse Ortiz,
Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig,
Josep Rovira, Anna Santacreu,
Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Jaume Cots,
Ramon Creus, Josep Farreny, Jordi Martí,
Pere Mora, Lluís Pons, Deudat Pont,
Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament
de Cultura de la Generalitat de
Catalunya

la Diputació de Lleida

i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació
Catalana de la
Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 2.800 ptes.

A l'estranger: 3.300 ptes.

Número solt: 265 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Anna Santacreu. Tel. 39 00 96

o bé Pere Mora. Tel. 39 00 57

PORTADA: La recent inaugurada depuradora d'aigües residuals de la nostra vila ha de servir per recuperar ecològicament el Sió. És un pas important, però no el definitiu. Cal complementar-lo amb la supressió dels abocaments incontrolats, neteja del riu, petites depuradores als altres pobles, etc. Confiem que d'aquí uns anys al Sió s'hi pugui tornar a pescar, tal com es comentava durant la inauguració. Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIÓ, han d'estar signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Estimats Lectors...

L'agricultura del nostre país està immersa en un procés de transformació tan espectacular que, fins i tot, depassa la comprensió, no ja dels que no n'estem afectats directament, sinó també dels propis pagesos. Valors i premises de tota la vida i que semblaven eterns, avui no serveixen de res.

Cobrar per no cultivar la terra o per sembrar i no recollir, costa molt d'entendre pels que han treballat tota la vida de valent i practicant, més que ningú, la sentència bíblica "et guanyaràs el pa amb la suor del teu front". Subvencions, quotes de producció, excedents agraris,... són conceptes que s'han incorporat a la vida quotidiana del pagès que, diuen, és la més tradicional de les feines.

I enmig de tot això els cau el canal Segarra-Garrigues. Una colosal obra que ha de transformar, no solament el paisatge i la pagesia de les nostres contrades, sinó, fins i tot, el conjunt de l'economia de la zona i, a la llarga, la manera de viure dels seus habitants.

Pot ser un repte massa gros d'afrontar. Per això la preocupació dels nostres pagesos, amb una mitjana d'edat molt més propera a la jubilació que a la de la plenitud laboral. Parlant amb ells dóna la impressió de que no tenen massa pressa per enfrontar-se amb aquest repte i, a una gran majoria, sembla no preocupar-los massa les picabaralles de les administracions per posar-se mans a l'obra i començar a construir el Canal.

Generalitat i Govern Central es passen la pilota uns als altres en un embolica que fa fort. I mentrestant la construcció de l'embassament de Rialp va avançant i ja es torna a parlar de si el destí de l'aigua que emmagatzemarà no serà el de les terres de la Segarra, l'Urgell i les Garrigues, sinó les concentracions urbanes amb cada dia més necessitat d'aigua.

La Comunitat de Regants i els sindicats agraris demanen, exigeixen que l'obra del Segarra-Garrigues comenci el més aviat possible. Però, i els pagesos? Són realment darrera d'aquestes reivindicacions? No ho sabem del cert, però ens fa por que no pas del tot.

Sens dubte transformar en regadiu gairebé tot el terme d'Agramunt i els dels pobles de Ribera amunt, és una tasca difícil i costosa per a tots. Però és també una necessitat de futur. Un futur que hem d'encarar com més aviat millor. Amb respecte, però sense por. Com s'han fet sempre les grans obres.

Molt cordialment,

Bernat Jofre

Març, 1995

GABINET AGRO-INDUSTRIAL
GABINET TÈCNIC DE SERVEIS

Àngel Guimerà, 26 bis
Telèfon 39 10 75
25310 AGRAMUNT

Un Gabinet format per professionals que li dóna la seguretat de SOLUCIONAR QUALSEVOL **projecte** o **gestió**.

- **Assessorament Tècnic d'Enginyeria, Arquitectura i Urbanisme.**
- **Assessorament Fiscal i Jurídic.**
- **Assessorament Comptable - Financer.**
- **Assessorament Laboral i Social.**
- **Assegurances.**

Contacteu amb qualsevol de les nostres oficines.
LA SOLUCIÓ N'ÉS GARANTIDA.

winterthur
seguros

La plantada d'arbres del 12 de març va ser un acte cívic que aconseguí prou concurrència com per instaurar-lo anualment, amb el complement d'altres activitats al voltant d'aquest indret tan nostre, i a la vegada tan desconegut, com és la Serra d'Almenara.

FESTA DE L'ARBRE

Molta participació de menuts i grans a la plantada d'arbres a la Serra d'Almenara.

Durant tot el matí del diumenge 12 de març, els agramuntins feren corrua des de la vila fins dalt de la Serra per participar en la plantada d'arbres que l'Ajuntament havia organitzat per celebrar la reforestació dels comunals que s'ha fet durant els dos darrers anys.

Des de dos quarts de 10 i durant tot el matí, un autocar feia el recorregut des del Pou fins a la zona de la plantada per portar-hi gratuïtament els participants que volguessin. Altres feren el desplaçament amb vehicles particulars, bicicletes i també molts hi anaren caminant.

En total es plantaren uns 300 pins blancs, una varietat molt resistent en un terreny tan àrid com és aquell. El pi no és un arbre autòcton, però sembla que és l'únic que es pot arrelar amb una certa garantia si es té cura de regar-lo durant els primers temps.

L'organització de la jornada anà a càrrec de la regidoria d'Agricultura i Medi Ambient que comptà amb la col·laboració del Departament d'Agricultura de la Generalitat, l'Agrupament Escolta, la Creu Roja, els Bombers Voluntaris, els centres docents i l'empresa Forestal Catalana que va ser l'en-carregada de fer la reforestació. ➔

GABRIEL BALCELLS, NOU DELEGAT DEL DARP

El regidor de l'Ajuntament d'Agramunt, Gabriel Balcells, és el nou delegat a Lleida del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat.

El conseller d'Agricultura, Francesc Xavier Marimon, donava a conèixer, el passat dia 10 de març, el canvi del responsable territorial del seu departament a Lleida. En substitució de Francesc Camino va designar el regidor agramuntí, Gabriel Balcells. El tema s'havia portat amb tanta discreció que va sorprendre tothom.

Balcells és regidor de l'equip de govern de CiU des de fa vuit anys i ja havia anunciat que no es tornaria a presentar als propers comicis municipals. El nou delegat del DARP és, també, vice-president del Consell Comarcal de l'Urgell i, des de fa poc, vocal de la Cambra Agrària després que la candidatura de la Unió de Pagesos, on ell ocupava el quart lloc, resultés guanyadora en les eleccions sindicals agràries.

Aquest càrrec també l'abandonarà una vegada prengui possessió de la nova responsabilitat. També haurà de deixar la presidència de la col·lectivitat número 5, que es correspon amb el terme d'Agramunt, del Canal Segarra-Garrigues ocupant un lloc en la junta permanent de la Comunitat.

Gabriel Balcells té una llarga trajectòria en el món de la política i en el sindicalisme agrari. Però també en altres afers de la vida social i cultural. És un consumat muntanyenc i també ha practicat l'arqueologia. Actualment resideix a Tàrrrega i la feina de pagès la fa a les seves finques d'Almenara.

Nombrat tan recentment, Gabriel Balcells no vol parlar dels seus objectius prioritaris en la seva nova comesa. Manifesta, però, que la nova feina és un repte molt important donada la difícil situació de la pagesia, especialment en el tema de la competitivitat.

El Conseller Marimon i el seu nou Delegat, el dia de la inauguració de la Fira del Torró.

MARTA FERRUSOLA A PUIGVERD

L'esposa del President de la Generalitat, Jordi Pujol, visità Puigverd on inaugurà els nous locals socials.

Marta Ferrusola aprofità la visita que féu a la comarca de l'Urgell per desplaçar-se fins a Puigverd i presidir la inauguració de les obres de rehabilitació de l'antic edifici parroquial que va ser comprat per l'Ajuntament i transformat en un equipament municipal.

Marta Ferrusola i Josep Bovet descobrint la placa commemorativa.

L'esposa del President de la Generalitat arribà a 3/4 d'1 del migdia del diumenge, dia 12 de març, a la capella que ha estat recentment restaurada. Allí li foren ensenyades les característiques del petit temple i posteriorment es dirigí vers els nous locals acompanyada d'un nombrós grup de veïns.

Amb l'alcalde, Josep Bovet, descobrí una placa commemorativa, i acte seguit visità les noves instal·lacions. La planta baixa està destinada a cafè, local social que se'n diu ara, mentre que la superior ho és a aspectes més culturals. Per la inauguració hi havia una exposició de quadres i escultures d'artistes locals.

Després d'aquest recorregut hi hagué els parlaments de rigor. L'alcalde agrai la visita i explicà a Marta Ferrusola la importància que representa, per un poble petit, comptar amb un lloc on poder-se reunir cada dia. La primera dama catalana, per la seva part, digué

Marta Ferrusola durant el seu parlament.

que el Govern de la Generalitat, segons el seu marit, vetlla per dotar de tota classe d'infraestructures a tots els po-

bles per petits que siguin. La visita finalitzà amb un pisolabis per a tots els assistents.

L'URGELL: NOVES PUBLICACIONS

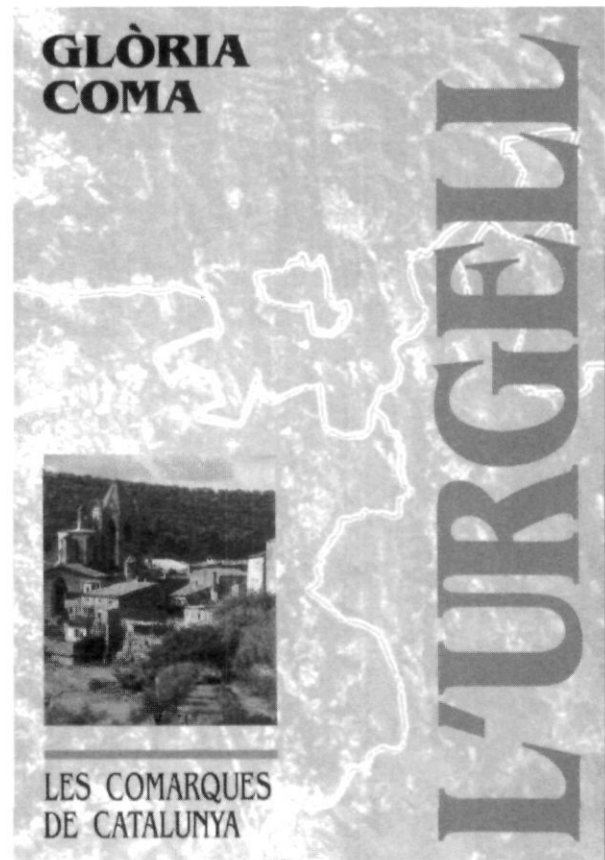
Un llibre guia de la comarca de l'Urgell i un mapa escala 1/50.000 són les novetats en publicacions d'àmbit comarcal.

La historiadora targarina Glòria Coma és l'autora del volum corresponent a la comarca de l'Urgell pertanyent a la col·lecció "Les comarques de Catalunya" que edita Disseny Cultural amb el suport del Departament de Governació de la Generalitat. Aquest volum és el número 37 i fa poc varen publicar-se els corresponents a les comarques veïnes de la Segarra i la Noguera amb la qual cosa ja hi ha tota la Ribera del Sió.

El número de l'Urgell està prologat per Josep Guinovart que també hi ha fet uns dibuixos que es publiquen en les primeres pàgines del llibre. Guinovart escriu: "Les meves vivències personals a la comarca de l'Urgell se centren bàsicament a la Ribera del Sió. En aquest lloc estic vinculat d'una manera important i decisòria".

També relacionat amb l'Urgell cal destacar la presentació del nou mapa de la comarca que ha estat editat per l'Institut Cartogràfic de Catalunya. És la primera vegada que es publica un mapa totalment normalitzat de la comarca a escala 50.000. Segons el director d'aquest centre, Jaume Miranda, aquesta cartografia substituirà els coneguts mapes de l'exèrcit que tenien moltes deficiències quant a topònims i que ara es poden trobar totalment normalitzats.

Portada del llibre dedicat a la nostra comarca.

LA GENERALITAT INICIA LA CONCENTRACIÓ PARCEL·LÀRIA

El Departament d'Agricultura de la Generalitat ha iniciat els contactes amb els futurs regants del Segarra-Garrigues.

Tècnics del DARP van celebrar un primer contacte amb els propietaris de terres del municipi d'Agramunt que seran regades pel futur Canal. A la re-

unió oberta hi varen assistir una setantena de propietaris als qui se'ls informà de diversos temes relacionats amb aquesta concentració de propietats.

Va ser un primer contacte al que seguiran molts d'altres, els treballs duraran dos anys, tal i com es va dir durant la reunió celebrada a la sala de sessions de la Casa de la Vila. Hi estigueren presents dos tècnics del Departament d'Agricultura, el delegat a la comarca de l'Urgell, Jaume Gregori i el Regidor de l'Ajuntament agramuntí, Gabriel Balcells.

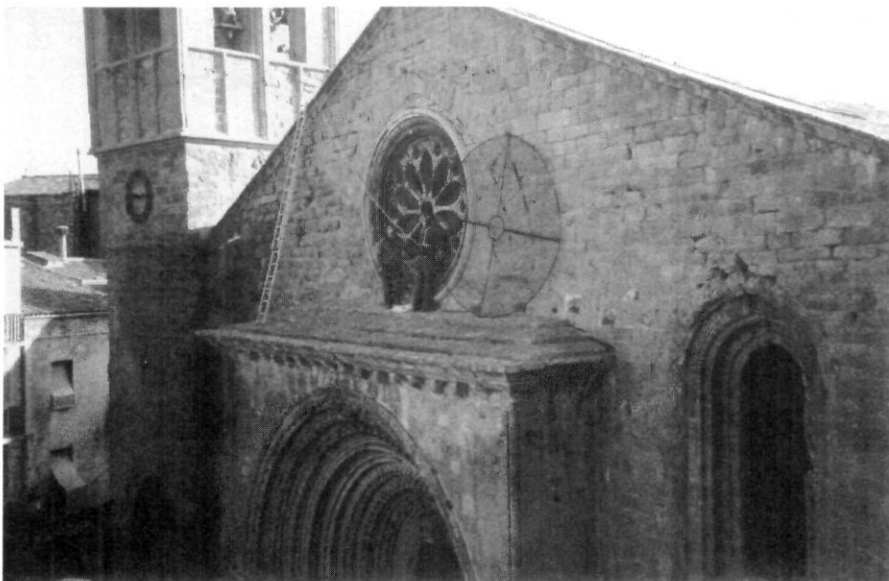
La concentració parcel·lària pretén agrupar les diferents finques d'un propietari en altres de molt més grans, totalment enquadrades, totes comunicades amb nous camins, amb renovació de desaigües, entre altres. El finançament de tots els treballs corre a càrrec de la Generalitat i el seu objectiu és tenir-ho tot a punt per quan es pugui començar a regar pel Segarra-Garrigues.

Els tècnics del DARP donaren tota mena d'explicacions.

PROTECCIÓ PEL ROSETÓ

S'ha canviat la reixa de protecció del vitrall de la nau central de l'Església.

Dos operaris canvien el reixat del rosetó.

El personal de l'Ajuntament procedí a canviar la gran reixa que protegeix el rosetó de la façana principal. Un gran vitrall que recorda al que hi ha al temple del Monestir de Santes Creus. L'operació es va fer el dia 7 de març, setmanes després que es substituís l'anterior reixa que s'havia malmès amb el pas del temps.

Es va aprofitar l'operació per reparar també el vitrall que tenia algun vidre trencat a través del qual fa poques setmanes va entrar una parella de coloms a l'interior del Temple. Per fer sortir els dos coloms, que ja havien començat a fer el niu, es va necessitar Déu i ajuda.

Els dos operaris municipals van accedir sobre el pòrtic principal devallant des de la teulada del temple on van arribar a partir del campanar i amb les mesures de seguretat adients per tant arriscada operació, tal com es pot veure en la fotografia.

EL SECRETARI SE'N VA

El Secretari Municipal se n'ha anat a Mollerussa en comissió de serveis.

Manuel Civís, que des de fa anys ocupa com a titular la Secretaria municipal de la nostra vila, va sol·licitar el trasllat a Mollerussa en comissió de serveis per un termini d'un any, per ocupar el

càrrec d'Oficial Major. Civís va ser el protagonista de la secció de "Converses..." que es va publicar en el darrer número de la nostra revista.

L'Ajuntament buscarà un substitut

al fins ara Secretari i entretant ha habilitat temporalment dos funcionaris perquè s'ocupin de la secretaria i intervenció.

CAMPANYA CONTRA LA FAM

Èxit de participació en els actes organitzats per la Pàrroquia en favor de Mans Unides.

Els diversos actes celebrats a la nostra vila per recollir fons destinats a un programa de construcció d'un centre rural per a infants a un poblat de l'Índia, va aconseguir una important participació. La novetat més destacada va ser l'organització d'una tómbola que s'instal·là al Foment i que s'equipà amb material donat per establiments i particulars de la població.

També es celebrà el ja tradicional Sopar de la Fam que tingué lloc el divendres dia 3 de març. L'acte comptà amb la presència d'Adela Fernández que parlà sobre la situació del Tercer Món, un tema del qual ella n'és prou coneixedora donat que treballa habitualment a Nicaragua. També actuà el grup d'havaneres "Vent Serè".

La tómbola fou un èxit de participació.

INSTITUT DE BATXILLERAT
"Ribera del Sió" - Agramunt
 Tel. 39 08 03

Queda obert el termini de **PRE-INSCRIPCIÓ** en el nostre Centre, dels alumnes que han de cursar el 3er curs d'Ensenyament Secundari Obligatori (3er ESO-Reforma) pel proper curs 1995/96.

Calendari Pre-inscripció: Del 13 al 24 de març

Horari de Secretaria: De dilluns a dijous: Matí de 9 a 13 hores
 Tarda de 14,30 a 15,45 hores
 Divendres: Matí de 9 a 13 hores

SERVEIS 10

SERVEIS IMMOBILIARIS

ZURICH ASSEGURANCES

HOGAR-MULTI RISC
COMERÇ - VIDA
AUTO - IMMOBLES

COMPRA - VENDA
LLOGUER DE PISOS
ADMINISTRACIÓ COMUNITATS

SALOU

PRÒXIMA OBERTURA PORT-AVENTURA
LLOGUEM APARTAMENTS SALOU CAP DE SETMANA
I SETMANA COMPLETA

VENDES

PIS TOTALMENT MOBLAT PÀRQUING I TRASTER
CASA SEGONA MÀ, CTRA. DE CERVERA
PIS CTRA. CERVERA 110 M², AMB PÀRQUING
CASES UNIFAMILIARS SECTOR CLOS
PARCEL·LA AL POLÍGON DE 700 M² (BON PREU)
APARTAMENTS A BOÍ-TAÜLL
RAVAL DE PUIGVERD, PATI PER EDIFICAR

LLOGUERS

PIS CARRER ÀNGEL GUIMERÀ 2n PIS
PIS MOBLAT TOTALMENT
PIS AVGDA. JAUME MESTRES, AMB CALEFACCIÓ

LOCALS COMERCIALS

LOCAL PLAÇA ESGLÉSIA 60 M²
LOCAL AVGDA. JAUME MESTRES
LOCAL 160 M², ÀNGEL GUIMERÀ, TOTALMENT EQUIPAT,
CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT, SANITARIS, LLUM

SOLARS

OPORTUNITAT ÚNICA FACILITATS DE PAGAMENT
PARCEL·LES DE 300, 400, 500, 600 M²

C/. ÀNGEL GUIMERÀ, 10
TEL. I FAX 392324 - AGRAMUNT

XOCOLATA • CARAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

*Marbres
Vilalta*

Carrer Clos, 24
Tel. 39 11 83

25310 AGRAMUNT

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

*Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics*

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23

Guimerà, 13

AGRAMUNT

Carnaval '95

Text i fotos: Josep Bertran

Agramunt celebrà durant els dies 25 i 26 de febrer el Karneskonkes'95 amb poques novetats i amb una participació semblant als darrers anys.

Les festes de Carnaval d'enguany han estat dedicades als concos i a les conques. La carrossa que en cada edició obre la rua del dissabte, es transformà en un tren vingut expressament des de Navarra. El Rei Carnestoltes, maquillat i emperrucat presidí, com sempre la desfilada del dissabte i la resta dels actes del cap de setmana. ➔

AQUIL·LEA

Visiteu el nostre

CENTRE DE JARDINERIA

Hi trobareu:

- Planta exterior - Planta rocalla - Planta aromàtica
- Testos - Jardineres - Tenalles
- Adobs - Terres
- Llavors gespa, hortícoles
- Celosies - Tancaments amb Bru
- Taules de fusta

*Tot per al jardí,
som professionals!*

AQUIL·LEA
Jardins

Àngel Guimerà, 10
Tel. 39 03 52
Fax 39 23 24

CONSTRUCCIÓ DE JARDINS i PARCS PÚBLICS
MANTENIMENT i PODES DE JARDINS - TRACTAMENTS FITOSANITARIS

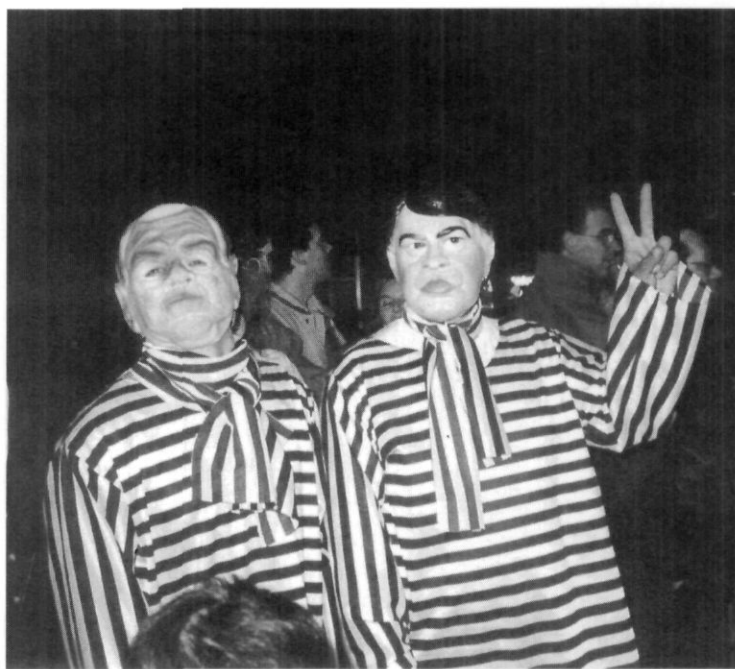
El comboi anava carregat de dones, unes més que les altres, però totes amb molt de goig, per poder servir els concos agramuntins alguns dels quals es brindaren a deixar-se fotografiar per il·lustrar el cartell anunciador de la festa.

Malgrat l'anunci de grans disbauxes la formalitat fou la tònica de les dues jornades. Si les "forasteres" tingueren èxit entre els agramuntins ho mantingueren amb el més estricte secret.

Participaren a la rua un total de 17 comparses, algunes molt nombroses i també acompanyades de petites carrosses. De gran solament en va desfilat una. Com és habitual, la majoria de les disfresses de les comparses feien molt de goig i l'originalitat continuà present entre les colles participants.

†

Una de les novetats d'enguany va ser la major presència de disfresses que no integraven les comparses. Disfresses d'actualitat o bé clàssiques es barrejaven entre el públic o els participants. Podria ser un dels aspectes a potenciar en noves edicions.

Després dels dos tombs al circuit habitual, Avinguda de Catalunya, Plaça del Pou, Àngel Guimerà, Jaume Mestres i Agustí Ros els participants a la rua es congregaren a la plaça del Mercadal. Després del discurs de benvinguda del Rei Carnestoltes hi hagué una primera sessió de ball. A la nit es celebrà el tradicional ball de disfresses amb una bona participació d'aquestes i no tant del públic en general.

La segona jornada de les festes del Carnaval agramuntí s'inicià amb l'actuació del popular actor Pepe Rubianes que presentà el seu muntatge, *Scum*, amb una mitja entrada a la platea del Casal. Acte seguit, quarts de vuit, tingué lloc a la plaça de l'Església el judici públic del Carnestoltes davant d'un nombrós públic. La curta escenificació fou representada pel grup Teatredetics.

Com és habitual, abans de l'enterrament de l'ajusticiat, tingué lloc una representació del grup de diables l'Espetec. En el muntatge amb un argument escaient amb el motiu de la festa, no hi faltà la llum, la música i el foc amb moments prou intensos.

Un dels actes més multitudinaris del Carnaval agramuntí és el de la Sardinada que es celebra al Mercadal. Es posen a la brasa unes 3.000 sardines que es serveixen amb els corresponents panets. No en quedà gairebé cap. Molts repeteixen i fins i tot, algunes raccions fan cap a casa.

El dimarts de Carnaval, fa alguns anys viscuts per tots els centres d'ensenyament de la Vila, els alumnes del Col·legi Macià Companys i els de la zona rural del Sió, participaren en una cercavila i concentració al Mercadal i amb festes als respectius centres i pobles.

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tárrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

**MECÀNICA, ELECTRICITAT
XAPA i PINTURA, AMB LA MÉS
AVANÇADA TECNOLOGIA**

SERVEI OFICIAL

Servei de grua permanent

Estem al seu servei a la

Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)
Tels. Taller 39 22 31
Part. 39 01 50

AGRAMUNT

Reddis

**ASSEGURANCES
GENERALS**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Traslats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

**CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

Història i anecdotari

La memòria és desmemoriada

Fa exactament un any, en el número extraordinari de SIÓ del març de 1994, l'amic Joan Puig hi publicava un article que subscriu en tota la seva integritat. En Joan manifestava la necessitat que a la vila hi hagués un arxiu municipal ben atès, amb arxiver d'ofici i fins i tot de "benefici". Aconseguir el "benefici" –un sou per l'arxiver– ho veig una mica problemàtic, ara com ara; però ordenar els papers municipals que ja són història d'una manera decent i funcional, recollir i guardar tot el material imprès que es publica a la vila, facilitar l'accés a l'arxiu a totes les persones que volguessin consultar-lo d'una manera responsable; en una paraula, donar vitalitat al que, aparentment, només és lletra morta, costaria molts pocs diners i tot és qüestió de voluntat.

En el conjunt de les activitats culturals el conreu de la història hauria d'ocupar un lloc preeminent, perquè, fet i fet, conèixer les pròpies arrels és una bona manera d'afermar la nostra identitat com a poble. Més a més en una vila com Agramunt que gaudeix d'un passat

ben interessant.

Coneixem el passat en proporció directa del que ha quedat escrit, perquè si em permeteu el joc de paraules, la memòria col·lectiva és molt desmemoriada. Per tradició oral sabem molt poca cosa, perquè la gent gran, d'ordinari, quan parla de temps pretèrits només acostuma a explicar les "batalletes" de la seva joventut; dels fets que va saber a través de les explicacions dels seus pares o dels seus avis, gairebé no se'n recorda, o no ho considera d'interès.

Sé molt bé que de la història no en posarem cap bocí a l'olla; però encara que no proporcioni diners, ni lluïment, ni influència, ens ajuda a eixamplar els nostres horitzons mentals. És com un viatge a través del temps que ens fa conèixer uns altres costums, unes altres mentalitats, i que ens ajuda a relativitzar certes situacions actuals que considerem extraordinàries. Perquè el món és una roda que va donant tombos i en el transcurs del temps de novetats mai no n'hi ha gaires. Perquè sempre ha fet fred i ha fet calor, sempre s'han hagut de suportar inundacions i sequeres. I

pel que fa a les conductes personals, la naturalesa humana sempre ha estat la mateixa: un barrejat de coses bones i de d'altres que no ho són tant.

Però deixem de banda les filosofies i anem al pràctic. La proposta del Joan Puig no es limitava a la conservació dels papers vells, amb tot i tenir la seva importància. Més aviat insistia en la recollida i ordenació del material que ara es genera. I, repeteixo, tot és qüestió de voluntat, tirar endavant aquest projecte no desequilibraria cap pressupost.

Al maig hi ha eleccions municipals i en enfocar la nova etapa seria d'agrair que els responsables de Ca la Vila s'adonessin que preocupar-se de l'arxiu municipal també és fer cultura. I de la bona. I també s'haurien d'adonar que en aquelles dependències hi farà cap, temps a venir, la documentació que dóna fe de les activitats que avui realitzen a favor del poble. Un motiu més per tenir ordenat i decent aquell recinte, a través del qual la posteritat podrà conèixer i agrair la bona voluntat i la dedicació dels prohoms actuals.

Lluís Pons i Serra

SANGRÀ

FABRICANT DE TENDALS

Persianes - Tapisseria - Cortinatges - Matalassos
Mosquiteres - Mampares bany

Av. M. Jolonch, 36 - Tel. 39 06 37 AGRAMUNT

— Llibreria
— Papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. 39.04.25
AGRAMUNT

L'ESPIGA

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Vídeo-Set

Estacions de
Servei a:

Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142

AGRAMUNT

GA

Gestoria Feixa

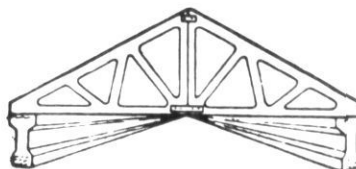
C/. Estudis Nous, 4 - Telèfon 39 06 31
Fax 39 23 07 **AGRAMUNT**

- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials
- Assegurances Socials
- Assessoria fiscal, laboral i comptable
- Assegurances LA UNION Y EL FENIX

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

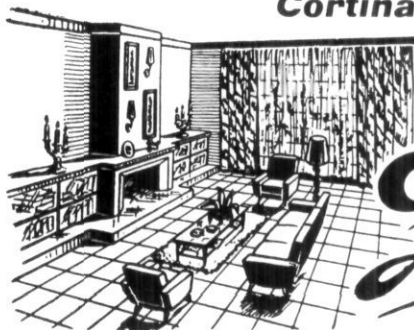
PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

Cortinatges i Tapisseria

DECORACIONS

Lurita

Avgda. Catalunya, s/n.
Telèfon (973) 39 03 39
25310 AGRAMUNT

VISILLOS
MOQUETES
TAPISSAT
DE PARETS
PINTAT DE
PISOS
ESTUCATS
EMPAPERATS

Ricard Bertran i Puigpinós

Una àmplia activitat dins el món de les set notes

En Ricard Bertran i Puigpinós va néixer a Agramunt el dia 7 de febrer de 1959. Fou per desig del seu pare que es va iniciar a la música a l'edat de 6 anys, i d'aleshores sempre ha anat continuant la seva formació i ampliant els seus coneixements.

Ha format part, més o menys directament, des que era petit de totes les agrupacions musicals de la nostra vila.

Com a director de l'Escola Municipal de Música (E.M.M.) ha vist com s'ha impulsat i revaloritzat l'ensenyament musical i com s'han consolidat alguns dels grups musicals nascuts en el si de l'Escola.

També és un home de teatre, afició que comparteix amb la seva esposa Carme des de fa molt temps; molt més temps, que el que va dedicar a "la política" com a regidor del nostre Ajuntament.

Ricard amb la seva esposa Carme i el seu fill Sergi. Any 1990.

LA MÚSICA

– **Com neix la teva afició a la música?**

– No ho sé, no..., a mi la música sempre m'ha agradat. Bé, la música en principi agrada a tothom, però recordo que quan era petitot anava a classes de música i volia plegar perquè allò ho trobava molt

avorrit. Li ho vaig dir al pare, i ell em va fer anar a rascar a l'hort les hores que havia d'ésser a música. Ostres!..., de seguida vaig veure que allò no era per a mi i vaig canviar d'opinió.

Des de llavors he anat continuant. Vaig començar trompeta amb el Sr. Antoni

Canosa i quan ell va considerar que ja no em podia ensenyar res més, i suposo va dir al pare allò que s'acostuma a dir en aquests casos: "el xicot val, seria bo que ampliés la seva formació...", vàrem anar a Barcelona a buscar un professor. Allí vaig continuar els meus estudis amb el Sr. Jaume Espigolé que era el trompetista de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.

No fou una cosa de pel·lícula, podria dir: "jo ho tenia molt clar, tenia molta inspiració, vaig lluitar contra els elements..." però no. Va ésser una cosa molt més natural que tot això.

– **Potser perquè de seguida et vas sentir recolzat pel teu pare, que em consta era un gran aficionat a la música?**

– Sí, suposo que en una altra família no hagués estat el mateix.

De fet, quan deia als meus companys que estudiava música, em miraven com si jo fos una cosa estranya. Ara això ha canviat molt, però en la meua època els estudis de música es consideraven com una cosa que només feien quatre guillats. Jo he estat la primera persona d'Agramunt que ha estudiat al Conservatori de Barcelona. Ara et fa il·lusió veure que hi

El dia del Bateig. Ricard surt de l'església als braços de qui 28 anys més tard serà la seva sogra.

NOUS TRACTORS JOHN DEERE SÈRIES 6000 i 7000

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

1837-1987
150

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 60 04 50 - Fax 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

El dia del casament amb la família.

comença a haver gent jove de les primeres promocions de l'Escola de Música que hi continuen els seus estudis.

– Quan vas optar per estudiar música pensaves que t'hi podries dedicar professionalment?

– No és que hi hagués pensat massa, però ja als 16-17 anys vaig començar a tocar amb els ACRIMONT'S i després amb el conjunt ATLANTIC de Lleida. Amb aquest últim anàvem a tocar fins i tot fora de Catalunya i ens trèiem un bon sou. A més a més, tenies l'avantatge que, tot i que a l'estiu et feies un fart de treballar i acabaves trinxat, a l'hivern només treballaves els caps de setmana i la resta et quedava lliure per continuar estudiant i pels assaigs.

En principi doncs, penses que pots guanyar-te la vida anant amb un conjunt i tocant per les Festes Majors i és que de fet en aquells moments, pràcticament no hi havia cap altra alternativa.

– Però deixes el conjunt i et dediques a l'ensenyament.

– Sí, quan arribo de la mili, m'incorporo com a professor a l'E.M.M. que tot just feia un curs que funcionava, i també començo a donar classes als col·legis.

– Com van ser aquests començaments?

– Començar a donar classes als col·legis va ser una mica per casualitat. Tinc molt mala memòria, però recordo que fou arran d'una conversa informal amb l'Antoni Farré, mestre de Preixens. Ell em va proposar d'anar a donar classes de música als seus alumnes a l'escola de Preixens i

als de la seva esposa a Ivorra. Després es va ampliar a Sant Ramon i El Portell.

De seguida vaig veure que em faltaven recursos perquè el tipus d'ensenyament que fas als col·legis és diferent del que fas a l'Escola de Música, i aquell mateix estiu, començo els cursos del Mètode Irineu Segarra que són els que he anat seguint.

Puc dir que he estat de sort perquè paral·lelament a la meva formació musical, hi ha hagut aquest "boom" de voler impulsar la música a l'escola i de considerar-la com una assignatura lectiva.

He estat professor del col·legi Sant Josep d'Artesa, dels col·legis La Noguera i Els

Escolapis de Balaguer i he hagut de dir que no a moltes altres ofertes a mesura que augmentava el nombre d'alumnes de l'E.M.M.

– Actualment només et dediques a aquesta Escola?

– Fins fa dos anys també era professor de l'Escola de Música d'Artesa. Aquesta es va gestar a partir d'una xerrada amb el Sisco Farràs, que fou qui ho va exposar al Consistori i em va proposar per tirar-ho endavant. Tot ho he anat deixant i ara em dedico únicament i exclusivament a l'E.M.M. i als dos col·legis d'Agramunt. Imparteixo cursos de música per a mestres en actiu de Cicle Inicial i estic estudiant magisteri.

– Parlem ara de l'Escola de Música. Des de quan tens el càrrec de director?

– Des del curs 1987-88 per designació directa del ple de l'Ajuntament. El mateix curs es van estructurar les classes seguint les programacions oficials i vam començar a portar els nostres alumnes als exàmens oficials a Lleida, a fi i efecte que hi hagués una constància dels aprenentatges que havien assolit a l'Escola.

– Com va néixer?

– L'Ajuntament va convocar a tots els músics d'Agramunt i els proposà la creació d'una escola de música. Recordo que vaig assistir a les reunions juntament amb Manel Ginestà, Josep Martorell i Ferran Ros, però no vaig poder comprometre'm fins al cap d'un any perquè marxava a la mili. Al començament era una tasca

En Ricard com a membre de la Tuna. El tercer començant per la dreta.

completament altruïsta, els professors no cobràvem ja que eren molt poques hores i el grup d'alumnes era molt reduït. Molta gent no coneixia ni l'existència de l'Escola. Ara ha arribat un moment en què no cal ni fer promoció pels col·legis perquè tothom sap que existim, sobretot quan es veuen els fruits com són les dues Cobles o la participació dels alumnes de l'Escola dins de les moltes activitats culturals del poble: Caramelles, Carnestoltes, Teatre, Coral...

En un assaig del conjunt ATLANTIC.

– El progressiu augment d'alumnes us ha portat ha canviar diverses vegades de local.

– Sí. El primer curs, les classes es varen fer a l'escola Macià-Companyans; el segon, quan jo m'hi vaig incorporar, al Mare de Déu del Socors; i després, a l'Ajuntament. No va ser fins el 7è curs que finalment vam tenir local propi a Cal Mas Vell. Bé, finalment no, perquè aquí ja no tenim suficient espai.

– Teniu algun projecte d'ampliació?

– Hem fet una proposta a l'Ajuntament per buscar una nova ubicació i sembla ser que ho tenen en compte. El local de Cal Mal Vell no té més possibilitats d'ampliació. Tenim molts problemes a l'hora de combinar les classes i fins i tot a vegades, el despatx de la secretària s'utilitza com a aula.

D'altra banda, a nivell d'Agramunt, crec que fan falta més equipaments culturals. Per exemple, a Cal Mas Vell es fa la mú-

PROFESSORS I NÚMERO D'ALUMNES DE L'ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA

Professor	Procedència	Instrument	Núm. alumnes
Robert Oró i Barrabés	Lleida	Violí	18
Jaume Duch i Balcells	Tàrrrega	Clarinet i Saxo	8
M. Mercè Vidal i Griñó	Lleida	Guitarra	13
Joan Farreny i Calafell	Tàrrrega	Tenora i Tible	9
Anna Bertran i Solé	Agramunt	Flauta Travessera i Conjunt Instrumental	20
Anna M. Gomà i Huguet	Cervera	Piano	8
Dolors Ricart i Amanós	Agramunt	Piano	10
Anna Baltral i Barrera	Agramunt	Violoncel i Conjunt Instrumental	18
Manuel Ginestà i Carné	Agramunt	Acordió	5
Josep Pedrós i Pampalona	Agramunt	Flabiol	5
Ricard Bertran i Puigpinós	Agramunt	Trompeta i Fiscorn	9

Lectura musical

Distribució dels alumnes per grups	Introducció:	22
	Ingrés:	25
	Segon:	22
	Tercer:	12
	Quart:	12
	Perfeccionament instrument:	26

sica, les classes de català per adults, s'assagen les Caramelles, els dissabtes vénen els del grup de sardanes de "La Barretina"... i encara que això no interfereixi en el funcionament de l'Escola, veus com hi ha moltes entitats que es belluguen i com no existeix la infraestructura necessària.

Personalment penso que com a mínim hauríem de tenir un petit auditori, per no haver de recórrer sempre a espais com

l'església o el Casal que no sempre són del tot adients.

– Tothom val per estudiar música?

– Tothom es pot formar musicalment. Allà on arribi, però, dependrà de diversos factors: les seves condicions naturals, el tipus d'ensenyament... i també d'un condicionant molt important com és l'entorn. Així he pogut comprovar com alumnes que tenen familiars directes que es mostren interessats per la música, o

Actuació musical en el marc del Casal d'art. Any 1987.

Dirigint la coral infantil "Bon Cant", l'any 1984.

que participen en alguna activitat musical tenen moltes més possibilitats en el seu desenvolupament. També cal remarcar que la tradició i l'activitat musical d'un poble influeix definitivament. Un exemple clar el tenim en ciutats molt més importants que Agramunt, pel que fa al seu volum de població, que han volgut crear una cobla de gent jove i no se n'han sortit; aquí en tenim dues.

La música és una de les disciplines que més directament pot incidir en la sensibilitat del nen. Lògicament estem parlant de la música ben feta i ben aplicada. Si et trobes amb un professor que agafa la classe de música únicament com una tècnica, la música perd tot aquest valor. Que els nens aprenguin a llegir "una negra seguida de cortxea" no és l'objectiu prioritari, el que hem d'intentar d'aconseguir i que encara ens manca, és crear una cultura general pel que fa a la música, que tothom tingui un cert gust i sensibilitat musical.

- Et sents satisfet dels resultats que està tenint l'Escola?

- Un bon termòmetre per saber si el funcionament d'una escola de música és el correcte, és fer un recompte de la gent que ha passat per aquesta i veure quanta s'ha dedicat a la música; ja sigui continuant els estudis a nivell superior, ja sigui integrant-se a altres agrupacions musicals de tipus "amateur"... en fi,

desenvolupant alguna activitat musical de manera regular. Aquest és el gran repte de la Reforma en el camp de la música, ja que fins ara, els resultats en aquest sentit de la majoria de conservatoris i d'escoles del nostre país era bastant migrat. Fins i tot a nivell popular és molt coneguda aquella dita que diu: "de músics i de capellans molts de petits i pocs de grans". En aquest aspecte, tot i que hem de millorar, sempre buscant el punt de referència en altres escoles de les nostres característiques, crec que anem pel bon camí.

- De l'Escola de Música han sorgit diversos agrupaments musicals. Quina relació hi tens?

- Jo assajo la Cobla Infantil; i actualment el director de la Cobla Jovenívola és en Joan Farreny, perquè ens falta un trombonista i de moment hi vaig jo.

També hi ha els conjunts instrumentals a partir dels quals ens havíem proposat crear l'Orquestra de Cambra d'Agramunt, (fins i tot en vam fer la presentació), però hem abandonat aquesta idea, perquè a nivell pedagògic no era efectiva. En una gran orquestra et trobaves amb molts nivells diferents d'aprenentatge, amb molts problemes a l'hora de convocar a tanta gent pels assaigs, amb dificultats al moment d'afinar els instruments,... Amb els grups instrumentals reduïts tens l'avantatge que pots treballar les mateixes peces, el professor pot constatar i corregir més fàcilment els defectes, i els alumnes han d'esforçar-se i treballar més.

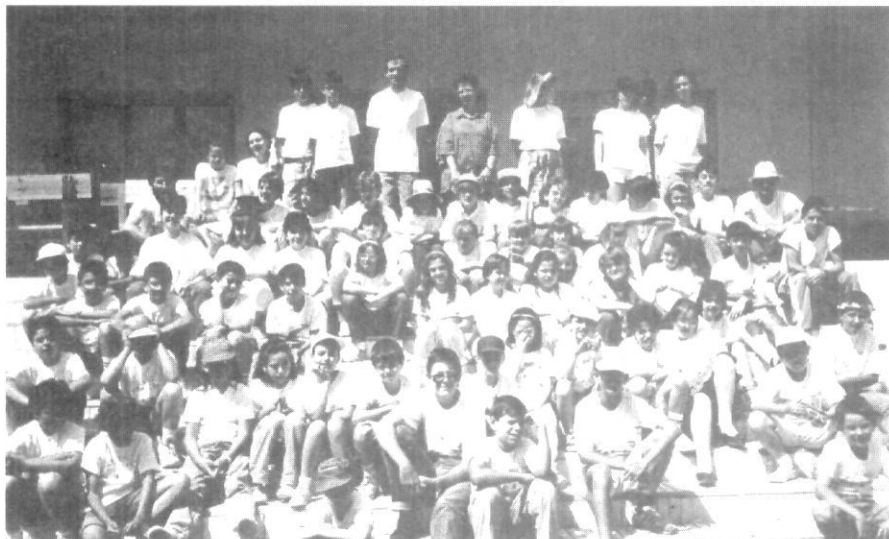
A finals d'aquest curs tenim previst amb alguns d'aquests grups instrumentals començar a fer concerts de forma més o menys regular. D'aquesta manera els alumnes se senten més motivats i contribuïm a crear aquest ambient musical del que abans et parlava.

- El Grup d'Havaneres "Vent Serè" és també un fruit de l'Escola de Música?

- En un principi hi estava mot vinculat, la major part dels seus components venien a classes de música per adults i jo els dirigia els assaigs. Actualment estem fent classes de tècnica vocal perquè penso que

Concert dels alumnes de l'Escola de Música, a l'Ajuntament, l'any 1985.

Colònies Musicals. Juliol 1988.

els pot anar molt bé. Però no es pot dir que sigui un fruit de l'Escola com ho són les Cobles.

- És veritat que hi ha instruments més fàcils d'aprendre a tocar que d'altres?

- En aquest aspecte existeixen molts tòpics, hi ha gent que diu que un nen tocarà bé el piano si té els dits molts llargs, o que serà un bon trompetista perquè té uns bons pulmons (un bon eufemisme per no dir que és més aviat grassonet), etc.

Dominar qualsevol instrument vol el mateix esforç. Per exemple, agafes la trompeta i d'entrada veus que només té tres pistons i en canvi el piano té moltes tecles i per tant conclueixes que aquest darrer ha de ser a la força més difícil. T'oblides que la trompeta exigeix tot un domini del sistema de respiració, de saber donar l'aire de diafragma..., etc. Dificultats que no té el piano.

És cert, però, que hi ha instruments que tenen un avantatge cara la motivació de l'alumne. Per exemple, amb la trompeta al cap de poc temps ja pots tocar una cançó com "El gegant del pi", en canvi amb el violí ha de passar molt més temps perquè la mateixa cançó et soni més o menys afinada.

- L'ensenyament musical ha canviat molt?

- Sí, abans aquí el que sempre s'havia fet era ensenyar per tradició i els recursos eren molt limitats. Un músic tenia un aprenent i l'hi ensenyava a tocar tot el que

ell sabia. Això no ha tret que, segons diuen, hagi sortit gent molt bona, veritables virtuosos. És una llàstima, però, que no hagi quedat cap constància sonora. Quan SIÓ va publicar la *Història de la música a Agramunt* vaig veure una fotografia on els músics locals tocaven sardanes amb violins i clarinets. Creu que pagaria molt per poder sentir una gravació d'aquelles interpretacions.

En general, però, penso que l'ensenyament musical en el nostre país ha estat un gran fracàs. S'ha abusat molt de

la música com a tècnica: escriure una pàgina de claus de sol, cantar fins a l'avorritment una determinada lliçó de solfeig... Durant molt de temps es van aprendre les notes per elles mateixes: "sol", a la segona ratlla, "mi" a la primera. Es plantejava la música com un aprenentatge absolutament feixuc. Jo encara recordo les definicions que havies d'aprendre als 6-7 anys. Per exemple: "música es el arte de expresar los sentimientos por medio de sonidos combinados". Fins el cap de molts anys no vaig entendre quin era el sentit d'aquesta frase.

Avui tot això ha canviat molt, aprens les notes com a gràfies, com a sistema de signes, útil per a escriure uns determinats sons que tu ja coneixes. Evidentment com qualsevol aprenentatge també vol un esforç, i la tècnica hi ha de ser, però s'introdueix d'una manera molt més motivadora i amb la consciència que hi haurà nens que estaran a l'escola 4 o 5 cursos i que després ho deixaran, però que els hauran donat la base suficient perquè tinguin una actitud positiva i oberta envers la música i no acabin avorrint-la com passava amb els sistemes antics.

- Havies participat o participes en altres agrupacions musicals del poble?

- Sí, he estat membre de la Tuna quan era jove, després de la Banda de cornetes i tambors, dels Grallers, de les Caramelles, i també de la Coral.

Acompanyant amb música el judici del Rei Carnestoltes. Any 1988.

Actuació de la Cobla Jovenívola l'any 1988, en motiu de la presentació de l'Orquestra de Cambra.

- Quina relació tenies amb la Coral?

- Vaig començar com a cantaire i més tard vaig ser co-director de la Coral d'Avui i director de la coral infantil Bon Cant. Fou llavors quan vaig adonar-me que em faltava la tècnica de direcció i vaig apuntar-me als Cursos Internacionals de Direcció que es feien a Cervera.

- Quina banda sonora tindria la teva vida?

- Hauria de ser una banda sonora molt variada com la de la vida de qualsevol altra persona. Hi ha moments que estàs boig per una certa classe de música o un determinat autor i d'altres que canvies.

- Avui...

- A mi potser la música que més m'ha colpit ha estat "El Magnificat" de Bach, però no perquè sigui una gran obra, que ho és, sinó que com el "Te Deum" de Carpentier o altres, són partitures que vaig treballar molt durant els cursos de direcció i en conec totes les seves notes. Aquest coneixement profund de la partitura fa que puguis gaudir molt més de la música.

No tinc, però, cap preferència en especial i tampoc és que només m'agradi la música clàssica. Prefereixo la varietat, a aprofundir de manera un tant exclusivista en un tipus determinat de música.

- Hi ha, doncs, algun tipus de música que no t'agrada o no escoltes mai?

- La música Màquina no m'agrada gaire, però l'he de sentir perquè a l'estiu, segons com bufa el vent, m'arriba a casa la música de la "Wai-Kiki" i he d'empassar-me

aquest ritme repetitiu i absolutament histèric del bombo i de la caixa. Aquesta és la música que no escoltaria mai, però que la sento, m'obliguen a sentir-la.

De totes maneres, com tots els tipus de música, potser té alguna cosa positiva, potser té un cert valor, però la que he sentit jo, m'ha deixat tant decebut que no tinc cap interès en aprofundir-hi.

- Podries recomanar-nos una peça musical per cada estat d'ànim?

- Això depèn molt del teu gust musical i formació. No és el mateix per un noi de 16 anys que està boig per la música màquina que per una persona més adulta amb gustos musicals definits cap una

altra banda.

Una peça absolutament malenconiosa amb to menor, que en principi acompanya un estat de tristesa, hi ha moments que et pot fer posar la pell de gallina.

La música té moltes lectures, un determinat grup de persones poden sentir sensacions completament diferents davant una mateixa peça musical.

EL TEATRE

- Quina és la teva relació amb el grup de teatre?

- Vaig començar a actuar amb el Grup Escènic de jovenet i ho vaig deixar temporalment quan tocava amb els ACRIMONT'S perquè m'era molt difícil combinar les dues activitats. Fins i tot recordo una anècdota: Fèiem una obra en la qual tenia el paper de protagonista i el dia de Nadal que estrenàvem, es va escaure que els ACRIMONT'S teníem una actuació. Recordo que vam llogar el taxista "Barrusca" perquè, amb els minuts comptats, em vingué a buscar allà on tocàvem i em portés cap a Agramunt per arribar a temps de fer la representació. Vaig passar uns cucs de por!

En tornar de la mili m'hi vaig reenganxar, però de fet la relació ha estat sempre contínua perquè, tot i que durant un temps no vaig actuar, sempre col·laborava en el que podia.

- Últimament potser has canviat una mica el paper d'actor pel de músic?

- Sí, d'uns anys ençà, pràcticament sempre he fet l'apartat musical. De fet ja vaig començar fent de músic. Recordo

La Cobla Infantil en un descans després d'una actuació a Calaf. (11-9-94).

Davant l'escola de música de TÜBINGER (Alemanya) amb la Cobla Jovenívola, després d'un concert. Estiu de 1994.

que l'obra es deia "L'oncle Anton", dirigida pel meu germà Josep, i per exigències del text l'Amadeu havia de tocar la trompeta, evidentment ell no en tenia ni idea (ni en té, em sembla), per tant a un senyal seu jo tocava entre bambolines, mentre ell feia el que es diu un "playback" excel·lent.

Cada vegada s'han fet més obres amb música. En algunes, aquesta ha estat la part essencial: "El retaule del flautista", "Glups", i en d'altres, hi jugava un paper important: "El més feliç dels tres", "Allò que tal vegada s'esdevingué"... El més interessant és que sempre ha estat música en directe interpretada pels alumnes de l'Escola.

En la representació feta el passat Nadal, vaig tornar a actuar una mica a la força i és que al cap del temps et vas deslligant cada vegada més de la feina d'actor i et fa més mandra aprendre un paper i sortir a l'escenari.

Em trobo més còmode fent-me càrrec de la part musical a la qual, també és veritat, cada cop s'ha donat més importància.

- Quina fou la primera obra en la qual vàreu incorporar la música en directe?

- Va ser "El retaule del flautista", l'any 1982. Aquesta obra em va portar moltíssima feina, d'una banda perquè vaig haver d'anar treint totes les partitures d'una cinta de "cassette" i de l'altra, perquè teníem moltes limitacions. La mateixa obra feta ara, pel que fa a la música, no tindria res a veure. En aquell moment, a

nivell d'instruments només vam poder comptar amb una flauta dolça, un orgue, un contrabaix, una guitarra i una bateria, instruments que en principi no lliguen de cap manera. Malgrat tot fou una obra en la qual tots hi vam posar molta il·lusió i era molt motivadora.

Després han vingut altres obres, com "Glups", en les quals ja has tingut més recursos i les coses queden molt més dignes. Bé, si "Glups" no va quedar prou digna

fou perquè hi varen haver mancances i deficiències a nivell d'acústica ja que era un gran problema sonoritzar tot aquell muntatge. De fet Dagoll Dagom no ho va representar mai amb música interpretada.

- De quina obra et sents més satisfet a nivell musical?

- Pel nivell de dificultat i pel resultat obtingut, independentment dels resultats tècnics, de "Glups"; però la que et fa més il·lusió recordar i de la qual encara recordes les cançons és "El retaule del flautista".

L'AJUNTAMENT

- Què et va motivar a formar part de l'Ajuntament la legislatura de 1987-91?

- Mira, no ho sé. Suposo que va ser producte una mica de la inconsciència. Un dia l'Huguet em va fer la proposta i jo vaig acceptar.

De fet és una etapa de la qual no em sento especialment satisfet, perquè penso que amb una mica més d'experiència hagués pogut fer moltes més coses de les que vàrem fer. Em queda una mica de recança, tot i que a nivell cultural, fent una mica de repàs, Déu n'hi dol! Casal d'estiu, Casal d'art, Fulletó turístic d'Agramunt, Carrers d'Agramunt...

- De quina regidoria et vas fer càrrec?

- De cultura i ensenyament. Vaig haver de passar per un procés d'aprenentatge per conèixer des del llenguatge tècnic que usava el secretari de l'Ajuntament,

El grup d'havaneres "Vent Serè" amb tots els seus components.

Representació de "La ferèstega domada". Març de 1976.

fins a quines eren les meves funcions i competències, les possibilitats que tenia a nivell de pressupost i recursos, etc, etc...

Em vaig fer un fart d'anar i de convocar reunions, d'arribar a casa a "les talèries", de no parar mai... La dedicació, això sí, va ser completa.

D'entre les moltes competències que en teoria estaven al meu càrrec, també hi havia la de redactar de manera entenedora i en un llenguatge planer, el resum de les actes dels plens i de les comissions de govern per a la secció "L'Ajuntament Informa" de SIÓ. Era una feina pesada i poc agraïda, però que em va servir per treure l'entrellat del funcionament intern de l'Ajuntament. Si bé he de dir que al començament no entenia gran cosa: "Segons l'article tal de la llei de règim local..."

De vegades tens la sensació que no vas controlar la situació. Si ara tornés a entrar, sabent el que s'ha de saber, seria molt diferent.

– **Ara potser no hi entraries?**

– No, bé, això és una altra cosa.

Penso que jo puc aportar el meu treball per Agramunt des de la vessant musical, a través de la Coral, la pròpia Escola de Música, la Cobla, les havaneres... En canvi estic segur que hi ha gent més idònia que jo per desenvolupar una bona tasca des de l'Ajuntament.

És un episodi que ja va passar i suposo que a nivell personal també et serveix, és un aprenentatge que tens.

– **Explica'ns alguna satisfacció i algun**

mal record del teu pas per l'Ajuntament.

– Podria dir que cada vegada que un projecte o una determinada tasca que et portava molta feina i maldecaps sortia a la llum, era d'alguna manera una satisfacció. Per exemple el llibre i el mapa desplegable dels carrers d'Agramunt, el moment de donar els premis del Certamen Literari de Sant Jordi...

Com a records desagradables, eren aquells moments en què, com a portaveu de l'Ajuntament, havies de dir "no" a algunes propostes o reivindicacions d'un grup, potser degut a que t'ho agafaves a

nivell personal, i era dur aguantar tot el que determinades negatives generaven. Fer de transmissor de "males notícies" era la feina més desagradable.

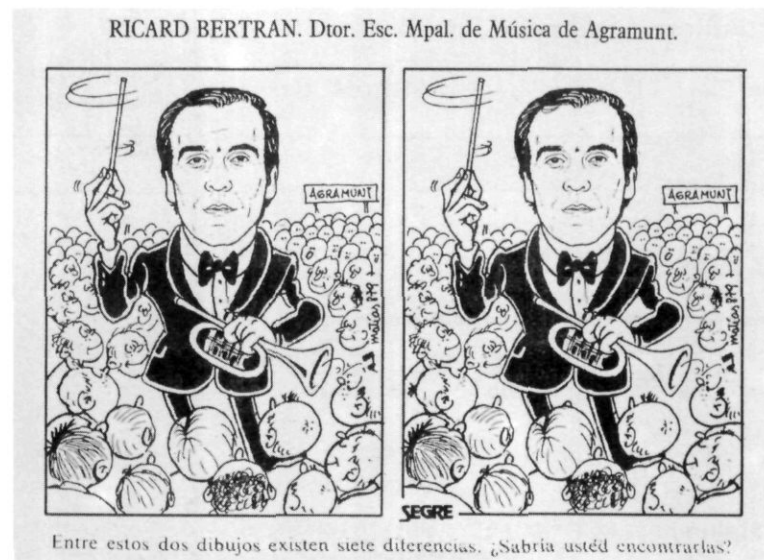
– **De fet però has continuat lligat a l'Ajuntament en algunes qüestions com és el Certament de Sant Jordi?**

– Sí és clar, arriba un moment que hi ha una dinàmica establerta que és difícil de tallar quan existeix una relació amb una gent que, com és el cas, pràcticament era la mateixa de quan jo era regidor.

Tots tenim les nostres petites o grans frustracions i la meva és no saber tocar cap instrument i tenir una cultura musical que no va gaire més lluny de "Les quatre estacions" de Vivaldi o "La novena simfonia" de Beethoven. Suposo que potser encara hi sóc a temps, però no puc sinó envejar les facilitats que ara tenen els nostres infants per iniciar-se en el món de la música: L'Albert, el meu veí de 8 anys, ja comença a rascar la guitarra; la Marta, la meva neboda de 6, està bojeta per cantar...

Segurament, com deia en Ricard, encara estem molt lluny d'arribar a tenir la cultura musical alemanya: que tots els membres d'una família "dominin" algun instrument, que els pares puguin ajudar els seus fills en l'aprenentatge de la música... però estic convençuda que anem fent camí i que qualsevol dia: jo també tocaré la guitarra.

Montse Ortiz

"Les 7 diferències", publicat al diari Segre el dia 10 de març de 1988.

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONS DE PINTURA CAPITAN, S. C. P.

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

TALLER DE PINTURA INDUSTRIAL
I DECORATIVA

Moisès Cases

TRACTAMENT DE FUSTA I FERRO, ESTUCATS DE
CALDER DE PRESSIÓ, OSAKA, AMIANTITES,
SISTEMES ILLUMITEX, IMITACIONS DE FUSTA I
MARBRE, ESTUCATS A LA CALÇ I QUALESVOL
TRACTAMENT DE PINTURA ANTIC I MODERN

C/. Sant Joan, 26

AGRAMUNT (Lleida)

Tel. 39 23 75

(contestador automàtic)

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

APLICACIONS
DE PINTURA

VLADIMIR TRIQUELL

Comtes d'Urgell, s/n.

Telèfon 39 21 82

AGRAMUNT

Carn del futur

Els pocs criadors d'estruços que actualment hi ha al nostre país confien que amb la cria dels esmentats ocellots se'ls acosta un futur força esperançador; encara que, tot sigui dit, els consumidors d'aquesta carn que hi ha a hores d'ara són pocs, molt pocs. Es veu que ells (els futurs grangers) tenen confiança en "l'invent", sobretot perquè la gent s'ha adonat que l'esmentada carn reuneix una sèrie de característiques excel·lents quant a qualitat es refereix, qualitat que altres carns per l'estil no posseeixen.

Llavors, si la cosa rutlla, d'ací a quatre dies pot molt ben ser que quan anem al restaurant ens portin una carta on al menú de la qual hi hagi alguna especialitat culinària a base de carn de l'animaló tan poc conegut i poc habitual en aquestes latituds.

Però, què en sabem de l'estruç? Doncs tots en tenim una idea vaga, si més no per fotografies o reportatges que alguna vegada hem vist. I el recordem com un ocellot molt gros, de llargues potes i el coll també llarg, que vesteix un plomatge molt apreciat per a diversos ornaments.

És clar que, com que no és propi de les nostres contrades, no en coneixem gaires detalls per definir-lo correctament, i si haguéssim de fer la seva fitxa seria més o menys així: ocell catalogat com el més gros que existeix avui dia, de cos voluminós, i ateny una alçada mitjana de dos metres, degut a la llargària de potes i coll. El seu hàbitat natural no té res a veure amb la configuració climàtica, ni geogràfica del nostre continent i, per tant, viu en grups en zones d'estepes i deserts. I com a dada curiosa podríem afegir que pertany al grup d'ocells no voladors, encara que disposa del corresponent parell d'ales, de dimensions molt reduïdes, això sí, i que, malgrat tot, li són indispensables per mantenir l'equilibri quan corre, cosa que fa magistralment.

Tal com deia abans, si ens refiem de les infinites possibilitats que creu tenir a l'abast el nou col·lectiu de grangers que acaba de sorgir, sembla ser que ben aviat tindrem al mercat el flamant producte alimentari en forma de carn, un filet en què potser no havíem pensat mai; i precisament per haver-lo perpetuat en l'oblit del temps, ara pot esdevenir una agradable i qui sap si saborosa novetat, sobretot per l'impacte que pot causar en el nostre afany de modes i originalitats de què som sovint captius conscientment o inconscient.

De fet, el que fins ara coneixíem com un animal exòtic, més propi de contemplar en parcs zoològics que no pas de considerar-lo com a element d'alimentació, es pot tornar una mena d'alternança dels hàbits tradicionals del menjar, i encara més si, com es diu, aquesta au posseeix diversos avantatges en relació a altres tipus de carns de consum corrent; avantatges de caire nutritiu en valors de greixos, de colesterol o d'altres que la farien una de les carns més idònies per a gent gran o persones amb problemes nutricionals.

Per descomptat que avui vivim tan sols la fase experimental i encara no sabem com acabarà la pel·lícula. De totes maneres, hem d'estar preparats, i disposats, a ballar, com sempre, l'últim ball que toquen, ja sigui per pura tradició, per seguir el ramat o... pel que sigui.

A. PONSÀ

Agramunt

Amb la recent publicació del segon volum de l'*Onomasticon Cataloniae* de Joan Coromines s'han esvaït tots els dubtes que hom pogués tenir respecte l'etimologia del topònim Agramunt.

En alguna ocasió s'havia apuntat que Agramunt venia de "*agro montis*", cosa que s'interpretava com "camp del mont", "camp de la muntanya". També hi hagué qui apuntà la possibilitat que el mot vingués d'un nom propi germànic acabat en "*-mundus*", com ara "*Argemund*". Una altra possibilitat que s'havia insinuat i que s'acompanyava d'una bonica llegenda nostrada era la que proposava l'etimologia de "món agre".

Amb el treball seriós de Joan Coromines —que hi dedica més de dues pàgines ben atapeïdes— l'etimologia queda ben clara. Després d'argumentar per què no són bones les interpretacions suara apuntades, arriba a la proposta que el nom d'Agramunt és una composició paleo-romànica de "*Acrem Montem*". Per "*acrem*" cal entendre "escarpat, elevat o aspre" i per "*montem*", "muntanya o turó". De manera que Agramunt significa "turó escarpat o turó aspre".

A més, la idea de Coromines s'avé perfectament amb la història, ja que Agramunt, efectivament, es bastí a partir d'un "turó aspre" o, si voleu, "d'una muntanyeta esquerra" a la vegetació, donat que el seu sòl és argilós i poc propens a les plantes (ens referim, és clar, al turó del castell). La formació del nostre topònim es formà com ara els de Claramunt, Bellmunt, Sidamunt, etc.

Una curiositat que no apunta l'eminent lingüista és que el nostre topònim podria tenir l'alternativa amb el del poble veí de Puigverd, ja que si Agramunt té l'origen en "aspra muntanya", l'altre significa "puig, pujol o muntanyeta verda". Podrien haver sorgit l'un en oposició a l'altre? Quin hauria estat el primer si així fos?

Com veuran els benvolguts lectors, hem resolt uns interrogants, però tal volta en podem suggerir de nous.

Joan Puig

L'Espai: Home i natura

Una visió actual d'entendre la relació entre l'home, la natura i tot allò diví que els envolta

Fins ara es coneixia la vila d'Agramunt, artísticament parlant, per la portalada romànica del temple de Santa Maria (s. XIII), màxim exponent del romànic lleidatà. Era, i és, tot un símbol de la nostra vila. Però ja en tenim el relleu. Tot el que representaven aquelles pedres gastades per les inclemències meteorològiques ha estat substituït per l'Espai Guinovart. Però, més que substituït podríem dir complementat.

La forma d'entendre la relació entre l'home, la naturalesa i tot allò diví que l'envolta està representat, ara, amb una visió moderna i renovada. A part de la indubtable vàlua artística de les obres que conformen l'Espai Guinovart trobem la seva importància en la interpretació d'aquest conjunt de relacions abans esmentades. És la continuació temàtica, encara que ara sacralitzant la naturalesa, d'unes divinitats que es confonen en l'infinit:

Naturalesa-Déu, originant-se així, una **simbiosi perfecta** formada pels dos edificis per tal d'explicar l'home, el seu medi i tot el cúmul de creences.

Contemplant l'exterior de l'Espai ens adonem de la senzillesa de l'estructura arquitectònica. L'antic edifici del mercat municipal, construït per "Regiones Devastadas" als anys quaranta en l'antic emplaçament del convent dels mercedaris, és colorejat amb tonalitats suaus que es confonen amb l'entorn. No és com la pedra de Sta. Maria, però coincideixen en el caràcter senzill de l'estructura i en la forma d'identificar-se en el medi.

Temple-Espai queden units per un dels típics carrers porxats de la vila. El "cobert", element característic de l'urbanisme agramuntí, el trobem representat d'una forma ja simbòlica a la mateixa plaça que acull l'Espai. Superfícies ondulades de tonalitats ocres que fan ombra juntament amb les alzineres que l'acompanyen.

Entrant dins l'edifici ens trobem amb les tres obres que articulen tot l'Espai: el mural de "Les Estacions", "La Cabana" i "L'Era". Tres muntatges permanents de grans dimensions complementades per obres de petit format que les envolten arrecerades sota les galeries que hi ha a les parets laterals, com unes petites capelles.

En el mural de les estacions hi trobem tota la gamma de colors característics del paisatge segarrenc. Des dels ocres estiuencs fins als grisos hivernals, passant pel verd del camp sembrats a la primavera. És l'altar, és la síntesi plàstica d'un món on la terra es converteix en el Déu d'una religió "ecològica". Situat en una posició elevada, a la paret occidental, domina tot l'Espai reflectint la llum que entra pels finestrals.

Al centre de l'espai/temple hi trobem "La Cabana". Com una capella on s'hi crea un microcosmos cobert per una bòveda estel·lada. En les parets podem tocar la duresa dels rostolls i la suavitat

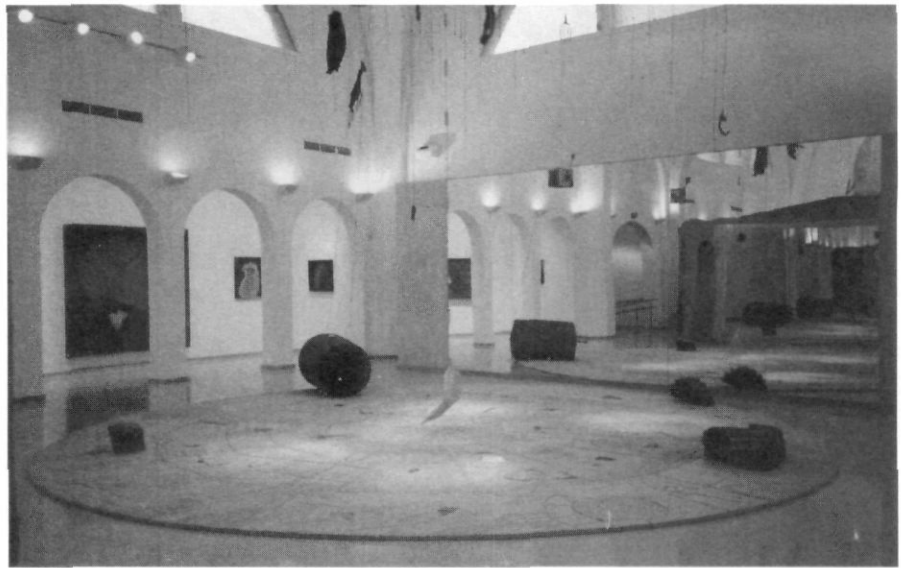
Petites capelles d'íntim recolliment artístic.

del gra de blat. Al bell mig, però, i com a pal de paller hi ha l'alzinera. Aquesta funció estructural es confon aquí amb l'espiritual. Com si fos un sagrari que ens guarda una de les relíquies d'aquest món colrat pel sol: el gla.

I, finalment, l'Era. Aquesta "Era" on hi són representats tots els símbols d'una forma d'entendre la vida i tot allò que ens envolta. Talment com la portalada romànica, amb el seus sants i verges, aquí hi trobem la terra erma amb tots els objectes necessaris per a conrear-la i extreure'n el seu fruit. Un conjunt on hi surt representat la totalitat de l'univers particular que s'intenta explicar.

Això ho aconseguix Guinovart a partir de dos eixos formals. La gran circumferència d'argila, com un gra/món on hi resten incrustats tot tipus d'objectes relacionats amb les feines agrícoles, n'és la part més realista. En l'aspecte més simbòlic, un mòbil cosmològic que penja sobre l'era.

El sentit global d'aquesta obra és el

L'Era, com una portalada romànica plena de símbols.

"tot" d'aquest conjunt de sentiments que el pintor Josep Guinovart ha sabut sintetitzar d'una forma impecable estilísticament i alhora assimilable pels

sentits. En definitiva, un nou símbol representatiu d'una terra i la seva gent.

Josep Bertran i Mitjavila

CONSELL COMARCAL DE L'URGELL

OFICINA COMARCAL
DE CONSUM I TURISME

15 DE MARÇ, DIA MUNDIAL DEL CONSUMIDOR

Des de l'any 1983 se celebra cada 15 de març, de forma ininterrompuda, el Dia Mundial dels Drets del Consumidor.

Els objectius més importants d'aquesta celebració són:

- La divulgació dels drets bàsics de tots els consumidors**
- La sol·licitud de respecte i la protecció d'aquests drets**
- La queixa general sobre els abusos del mercat i les injustícies socials**

Els orígens del Dia Mundial dels Drets del Consumidor es remunten a la declaració feta pel president nord-americà John F. Kennedy sobre els quatre drets bàsics dels consumidors:

El dret a la seguretat, a ser informat, a triar i a ser escoltat

L'Oficina Comarcal d'Informació al Consumidor, insisteix davant l'opinió pública en:

- La defensa dels drets dels consumidors.**
- La denúncia d'aquelles accions que atemptem contra aquests drets.**
- La participació activa per solucionar les reclamacions individualitzades dels consumidors.**

Per a qualsevol tema relacionat amb el consum, podeu dirigir-vos a l'Oficina Comarcal de Consum i Turisme, al c. Agoders, 16. Tel. 50 08 83. TÀRREGA

Comercial del Sió

INAUGURACIÓ FERRETERIA

Estarem a la vostra disposició a partir del proper mes d'abril,
al carrer Firal, 21

- ✓ *Ferreteria industrial i domèstica*
- ✓ *"Menage" i eines per la llar*
- ✓ *Pintures*
- ✓ *Articles jardineria*

MAGATZEM DE FERROS:
Polígon Industrial Parc., 27
Tel. 39 11 15 - Fax 39 16 38
AGRAMUNT

FERRETERIA:
Carrer Firal, 21
Tel. 39 23 90 - Fax 39 16 38
AGRAMUNT

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2on pis

AGRAMUNT

Tel./Fax 39 21 25

Des de les golfes del Farreny

"La Remei" (18) "L'Art actual, art de majories"

Amb quin entusiasme que parlava el Josep de l'"Espai Guinovart", del Guinovart i de la seva obra. Oi Pep. Érem a finals de febrer del 1995, per carnestoltes. El Guinovart, com a mena de bon pare amb el seu fill o com faria qualsevol amb la nineta dels seus ulls, havia arreglat un detall del terra dins de "La Cabana". Allí on uns fluorescents, amb zig-zag, representen la caiguda d'un llamp. I varen venir, ell, junt amb el seu germà, el Martí, i el Capell –els seus dos grans col·laboradors–, senzillament per perllongar l'efecte del llamp a un metre del terra.

Aquell dia, com altres, el Josep havia anat a Cal Crich, on menjaven a les postres amb ells i, per fer una xerradeta. I ens digué el Josep de què parlaren... Resulta que aquest havia estat quinze dies sense haver pogut anar a l'"Espai", i el va enyorar d'allò més. El veure, l'estar, mirar i parlar, comentar amb qui sia, les diferents obres allí exposades. Digué que la sensació que va sentir aquells dies, era una cosa equiparable a la necessitat que té un jove de trobar-se amb la seva estimada.

Són moltes les hores que el Josep es passa mirant l'obra del Guinovart,

Remei. No és com tu i jo que ens agrada, l'admirem, però mai tant com ell. Cada setmana, normalment, hi va dues o tres vegades, per poc que pugui. Recordes aquella vegada, Remei, en què al nostre davant, li va dir al Josep Grau, el president de la Diputació: –Jo, amb aquells quadres, els més petits que són allí en aquell raconet, en tindria prou per disfrutar de l'art per la resta de la meua vida; mirant-los, estudiant-los, disfrutant-los. Què et sembla Grau, com no n'he d'estar de feliç pensant amb la quantitat d'obra ací exposada del Guinovart, que tinc, que tenim, a la nostra disposició, per veure, estudiar, disfrutar? I el president de la Diputació li digué a l'Huguet, el nostre batlle, que també era allí: –Josep, amb homes com aquests, l'"Espai Guinovart" ha de funcionar a la força. I llavors el Josep afegí: –El propòsit que jo tinc és el de procurar, en la mesura de les meves possibilitats, i tan humilment com pugui, intentar entendre i disfrutar l'obra del Guinovart, com he dit, però amb la finalitat, la idea, que tothom qui vulgui, sense excepció, la pugui disfrutar i entendre tant i més que jo. I seguí dient: –És tanta la capacitat creativa que té Guinovart, que costa

seguir-li la seva trajectòria, perquè és una cascada, un torrent que no para de donar del més bo i millor, superant-se dia a dia.

Pep, el Josep va fer referència a un escrit del malaguanyat Severo Sarduy, l'escriptor cubà, del qual va dir el Guino que, de tots era ell qui més havia penetrat en el fons de la seva obra. El treball es titulava "Un barroco brutal". Severo Sarduy era, potser, qui més delicadament havia captat allò impossible d'expressar en paraules, però es feia entendre; i ens feia sentir, disfrutar, captar les essències del seu art. Un art incomparable, i inclassificable, digué el Josep. I una altra cosa, no cal que passin anys per veure si una obra és bona o no, si és vàlida, si quedarà, si passarà a la posteritat.

En la història de l'art hi ha hagut persones que han sabut veure els valors de l'artista, en vida d'aquest, com Guillaume Apollinaire, per citar-ne algun. Jo diria que qualsevol de nosaltres que volgués, disfrutaria l'obra del Guinovart. Jo crec que del que s'ha de parlar és que, a no tardar, hi haurà només unes minories que no entendran l'obra actual, per dir-ho d'alguna manera, i, com no, la del nostre Josep Guinovart.

VENC o CANVIO TERRENY URBÀ

**de 575 m², al Passeig Nou (o Passeig del Sió) d'Agramunt.
Xamfrà encarat a migdia.**

Raó: Telèfons (93) 488 02 83 o (93) 200 29 64

St. Joan, 1 - Baixos - 25310 AGRAMUNT
Telf./Fax (973) 39 21 22

- RÚSTIQUES
- URBANES
- COMPRA VENDA IMMOBLES
- LLOGUERS
- INVERSIONS
- ASSEGURANÇA IMMOBILIÀRIA

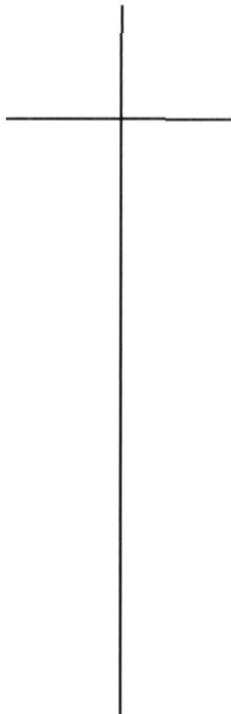
VENDES

- Venem finca 150 Ha a prop de Guissona.
- Venem pis a Tàrrega, molt cèntric, a preu de "ganga".
- Venem xalet a Mafet amb terreny de 1.400 m².
- Venem casa per reformar amb pati. Av. Marià Jolonch.
- Venem pis semi-nou, Av. Marià Jolonch, assolellat, calefacció gas-oil.
- Venem pis edifici la Torre, 120 m², 4 habitacions.
- Venem local plaça del Pou, 300 m².
- Venem local C/. Jaume Mestres, 130 m². Bon preu.
- Venem patis edificables des de 7.500 pts./m², aptes per a xalets.
- Venem solar plaça de l'Església. Situació immillorable.

LLOGUERS

- Lloguem pis 120 m², 4 habitacions, calefacció, gran terrassa.
- Lloguem pis 160 m², molt cèntric, calefacció gas-oil.
- Lloguem pis carrer de Sió, 4 habitacions.
- Lloguem pis per a estrenar, amb mobles, 4 habitacions, calefacció.
- Lloguem local plaça del Pou, 130 m².
- Lloguem local C/. Sant Joan, 50 m², molt ben situat.
- Lloguem pis a Tàrrega, edifici el Pati.

SI EN AQUESTA
RELACIÓ NO TROBA
EL QUE BUSCA,
TRUQUI'NS!

Pregueu a Déu per l'ànima de

Josep Badia i Jounou

Vdo. de TRINITAT ORRIT I PARÍS

que morí cristianament el dia 21 de febrer de 1995,
a l'edat de 89 anys, rebuts els Sants Sagraments.

E. P. R.

Els seus apenats: fills, Rossend i Jaume; filles polítiques, Angustias Morenate i Ramona Sangrà; nétes, Núria i Mª Mercè; germans, cunyats, besnét, nebots, cosins i família tota, agrairan una oració per l'etern descans de la seva ànima.

La família agraeix les mostres de condol i afecte rebudes.

AGRAMUNT, febrer de 1995

Esports

PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS JJ.EE.

La competició regular dels Jocs Escolars s'encamina cap a la recta final, i els diferents equips disputaran durant properes setmanes els darrers partits abans dels Play-Offs.

HANDBOL:

Els equips agramuntins participants en les diverses categories estan destacant pel seu esforç i bon nivell de joc en la competició, alhora que demostren, jornada a jornada, una actitud d'esportivitat i bon comportament enfront els equips rivals, mereixedora d'elogi.

Els últims resultats obtinguts pels diversos equips han estat els següents:

Aleví Masculí:	Agramunt - Episcopal	8 - 10
	Alcarràs - Agramunt	6 - 9
	Agramunt - General Brito	14 - 10
	Agramunt - Joc de la Bola	12 - 12
Aleví Femení:	Gardeny - Agramunt	4 - 7
	General Brito - Agramunt	8 - 3
	Agramunt - Alcarràs	3 - 4
Infantil Masculí:	Enric Farreny - Agramunt	8 - 16
	Agramunt - Joan Maragall	13 - 13
	Alcarràs "B" - Agramunt	15 - 14
	General Brito - Agramunt	18 - 12
Infantil Femení:	Agramunt - Sant Jordi	15 - 4
	Alcarràs - Agramunt	6 - 11
	Agramunt - General Brito	11 - 14
	Agramunt - Gardeny	8 - 5

BÀSQUET:

L'equip Infantil Femení d'Agramunt ha finalitzat la 1ª fase de partits, durant la qual els resultats obtinguts han estat cada cop més ajustats.

La millora en la línia de joc de l'equip ha estat, sens dubte, la nota predominant durant les diverses jornades.

<i>Resultats:</i>	CH Agramunt - Jacint Verdaguer	36-38
	Escola Pia - CH Agramunt	32-19
	Sant Josep - CH Agramunt	37-30

FUTBOL-SALA:

També resulta molt positiva la participació dels nostres equips de Futbol-Sala a la competició de l'Urgell, especialment pel que fa a nombre de victòries obtingudes.

Els resultats aconseguits durant les últimes jornades són els següents:

Aleví Masculí:	Agramunt - Valeri Serra	2 - 2
	Agramunt - Jacint Verdaguer	5 - 6
	Àngel Guimerà - Agramunt	3 - 10

Infantil Masculí:	Agramunt - Valeri Serra	7 - 6
	Agramunt - Jacint Verdaguer	11 - 1
	Àngel Guimerà - Agramunt	8 - 2

ALTRES ACTIVITATS

SORTIDA A LA NEU: El passat dia 27 de febrer, el PME en col·laboració amb els Centres d'Ensenyament Primari de la Vila, va organitzar una sortida a l'estació d'esquí de Portainé amb la intenció d'apropar l'esport blanc a tots els escolars des de 5è fins a 8è curs.

L'experiència va resultar un gran èxit quant a organització, participació i desenvolupament de la jornada, essent un total de més de 100 nens i nenes els que varen gaudir d'aquesta, per a molts d'ells, experiència inèdita que els va possibilitar el poder posar-se per primer cop sobre uns esquís.

CLUB HANDBOL AGRAMUNT C.H.A.

SECCIÓ FUTBOL SALA

Categoria 2a. Divisió:

Continua la marxa irregular de l'equip de segona, però ara, de cara a la recta final de temporada s'ha de tenir la sang freda i la tranquil·litat necessària per a no tenir problemes i mantenir la categoria. Assegurant els punts a la nostra pista, això s'aconseguirà sense dificultats. Ànims i endavant, nois.

Resultats:

C.H. AGRAMUNT	6 - PREIXANA	4
PUIG-GROS	7 - C.H. AGRAMUNT	4
MOLLERUSSA	5 - C.H. AGRAMUNT	4

Categoria 3a. Divisió:

En aquesta categoria l'equip ja ha deixat enrera, i sense opcions, els rivals més directes i a hores d'ara la lluita pel títol ja és un frec a frec entre l'Agramunt i el Vallfogona, llàstima del fort vent que va fer el passat dia 25 de febrer a la pista del Vallfogona, ja que va deslluir per complet el partit més esperat de la temporada entre aquests dos equips. En els tres partits que resten per acabar la competició, pot passar de tot i l'equip més regular, amb seguretat es proclamarà campió.

Esports

Resultats:

CERVERA 2 - C.H. AGRAMUNT 2
C.H. AGRAMUNT 6 - TÈRMENS 4
VALLFOGONA 2 - C.H. AGRAMUNT 1
C.H. AGRAMUNT 3 - CEAC BALAGUER 3

Joan Rodríguez

SECCIÓ D'HANDBOL FEMENÍ

CADET FEMENÍ 2a. Catalana

Resultats:

04-2-95 CH AGRAMUNT - SANT JOAN DESPÍ 12-16
19-2-95 CH AGRAMUNT - IMM. GAVA 14-19

Les jugadores de l'equip cadet han acabat la lliga regular i ara es preparen per disputar la COPA CATALANA, la qual comença el dia 11 de març.

Els equips, que juntament amb l'Agramunt formen el grup, són:

- S. ESTEVE DE PALAUTORDERA
- MOLINS DE REI
- PAU CASALS DE SABADELL
- CORNELLÀ
- MONTBUI

SÈNIOR FEMENÍ 2a. Catalana

Resultats:

05-2-95 CH AGRAMUNT - CH PALLEJÀ 11-11
12-2-95 VILANOVA CH - CH AGRAMUNT 25-13
19-2-95 CH AGRAMUNT - ESPARREGUERA SEH 18-5

Els últims resultats aconseguits són el motiu pel qual el nostre equip Sènior Femení hagi finalitzat la lliga regular en el sisè lloc de la classificació de la 2a. Catalana amb 10 punts. Per tant aquesta classificació no dona possibilitat a competir per l'ascens a 1a. Catalana i caldrà, des d'aquest moment, treballar per l'any proper perquè les nostres fèmies siguin al capdavant amb opcions a una segona fase per poder pujar de categoria.

CADET MASCULÍ - 2a. Catalana

11-2-95 CH Agramunt - La Garriga 18-13
18-2-95 H. Mataró - CH Agramunt 16-24
25-2-95 CH Agramunt - St. Llorenç 23-20
04-3-95 H. Virolai - CH Agramunt 14-14

L'equip cadet després de disputades les quatre primeres jornades de la competició de la Copa Catalana, va primer classificat i no ha perdut cap encontre, amb un total de 7 punts i tres positius, la millora de l'equip és evident, i setmana a setmana va superant-se; si es continua jugant a aquest nivell del tot segur que continuarà en la competició i arribarà al Campionat de Catalunya dels Jocs Escolars, que se celebrarà l'última setmana de maig en perfectes condicions i amb grans possibilitats d'assolir una bona classificació.

Electricitat ALBAREDA Carrer Sió, 1 Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ Sió, 12 Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70
Motos BOVET Carrer Institut Tel. 39 09 99
Forn CAMATS Sant Joan, 4 Tel. 39 02 38
Magatzems COTS Plaça Mercadal, 4 Tel. 39 01 32
Ferreteria ESCOLÀ Guimerà, 3 Tel. 39 01 65
Fotos FONT Sió, 31 Tel. 35 04 34 La Seu d'Urgell
Carnisseria JORDINA A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH Plaça del Pou, 1 Tel. 39 00 30
Sastreria-Confeccions NOGUERA Sió, 8 Tel. 39 02 14
Electricitat J. OMEDES Plaça del Pou, 22, 6º B Tel. 39 04 22
Rellogeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA Plaça de l'Om, 1 Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14
Torrans ROIG Avgda. M. Jolonch Tel. 39 02 33
Taller Miquel ROVIRA Avgda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86
Torres CA L'ESPARTER Sió, 35 Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS Avgda. Catalunya Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38
Queviures J. SERA Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

JUVENIL MASCULÍ - 2a. Catalana

2a. Fase:

- 05-2-95 El Papiol - CH Agramunt 21-27
 12-2-95 St. Joan Despí - CH Agramunt 24-15
 19-2-95 CH Agramunt - La Canonja 22-26
 26-2-95 CH Agramunt - La Roca 16-25

Els juvenils que van començar molt bé la competició, sembla ésser que han entrat en una fase en què no acaben de concretar les oportunitats de gol, el contrari que els equips rivals, de totes formes aquesta fase és molt important per agafar nivell, i de millora individual, donades les dificultats en què es troben davant defenses molt pressionsants.

SÈNIOR MASCULÍ 3a. Catalana

2a. Fase:

- 04-2-95 H. Banyoles - CH Agramunt 27-19
 11-2-95 Sant Andreu - CH Agramunt 32-25
 18-2-95 CH Agramunt - Sant Llorenç 36-36
 25-2-95 La Garriga - CH Agramunt 30-29
 04-3-95 El Vendrell - CH Agramunt 23-26

Golejadors: Roman 89, Peco 78, Albert 76, Àngel 44, Marc 36, Xofo 35, Narcís 27, Toni Invernon 25, Vara 23, Andrés 19, Lluís 15, Balasch 13, Josep 3, Ivan 2, Sergi 1 i Espinal 1.

Classificació 2a. Fase:

- 1) Banyoles 12 punts. 2) Sant Llorenç 9 punts. 3) Sant Andreu 6 punts. 4) Agramunt 5 punts. 5) La Garriga 4 punts. 6) El Vendrell 0 punts.

Ja vàrem anunciar que aquest seria un grup molt difícil, i segurament és el més fort dels quatre de la segona fase de la competició, a més el calendari no ha estat el millor, també s'han sofert baixes per diferents motius, lesions, sancions, etc., però malgrat tot, també la mala sort fa que

no es tingui una millor classificació, perquè davant el Sant Llorenç es va merèixer guanyar el partit i es va empatar en l'últim minut, i davant la Garriga també, però les decisions arbitrals varen ésser decisives i es va perdre.

Ara les possibilitats de classificació són molt llunyanes, però mentre hi ha vida hi ha esperança, i si es realitza un gran esforç en els dos propers partits a casa i es pot guanyar-los llavors s'obriria una gran possibilitat i en la pista del Sant Llorenç es disputaria el partit clau, però cal recuperar els lesionats i tornar a donar a l'equip l'alegria i il·lusió de la primera fase, esperem que en aquesta segona volta la sort ens acompanyi.

VETERANS DEL CH AGRAMUNT

Els veterans del Club que una vegada a la setmana realitzen un entrenament, han iniciat una sèrie de partits amistosos, amb diferents equips de la província, aquest passat mes de febrer es va disputar en la localitat de Linyola, amb una clara victòria dels nostres representants pel resultat final de 15 a 24.

Els golejadors d'aquest encontre varen ésser, Fernàndez 8, Tomàs 4, Enric 3, Alfred 2, Fa 2, Aizpunt 2, Figuera 1, Jordi 1 i Nico 1, també cal destacar l'excel·lent actuació del porter Jaume Espinal.

SECCIÓ DE MOTOCICLISME**Trial**

Ja s'ha iniciat la competició i el jove Francesc Recio està intentant assimilar la nova modalitat en què debuta aquesta temporada, cal donar-li temps i amb l'esforç que fa d'entrenaments i preparació tècnica els bons resultats no trigaran en arribar.

Jordi Martí

HANDBOL:
 Veterans d'Agramunt i Linyola, destaca el Sr. Miquel Sanchis -el primer a dalt a l'esquerra-, que va ésser professor de l'Institut de Batxillerat i un impulsor de l'handbol a Agramunt. (1974-1979).

*"El Senyor és el meu pastor:
no em manca res.
Em fa descansar en prats deliciosos,
em mena al repòs vora l'aigua.
Ben cert, tota la vida m'acompanyen
la teva bondat i el teu amor.
I viuré anys i més anys
a la casa del Senyor".*

SALM 23, 1 - 2. 6.

Pregueu a Déu per l'ànima de

Maria Cots i Alseran

Qui descansà en la pau del Senyor el dia 9 de febrer de 1995,
a l'edat de 85 anys, rebuts els Sants Sagraments.

Els seus apenats: espòs, Isidre Huguet i Pla; filles, Rosa, Antònia i Teresa; fills polítics, Joan Farran, Joan Llurba i Josep Companys; germà, Pau; cunyats, Salvador i Ramona; néts, Mª Rosa, Ramon, Magda, Montse i Cristina; Mª Teresa, Anna i Rosa M^a; Josep, Mariona i Sílvia; besnéts, Àlex, Pablo i Mònica; Maria, Joan, Isaac i Ignasi; Jacob, Maria i Francesc; nebots, cosins i la família tota us preguen una oració per la seva ànima.

AGRAMUNT, febrer de 1995

La família agraeix les mostres de condol rebudes.

CLUB BILLAR AGRAMUNT

CAMPIONAT SOCIAL "Modalitat Tres Bandes"

1ª Categ.

Classificació Final: 1) Jesús Martín 10 punts. 2) Carles Siles 6 punts. 3) Jaume Marquilles 5 punts. 4) Jean M. Rovenne 4 punts. 5) Miquel Huguet 4 punts. 6) Deudat Pont 1 punt.

2ª Categ.

Classificació Final: 1) Francesc X. Noró C. 8 punts. 2) Nico Verdejo 6 punts. 3) Jordi Figuera 6 punts. 4) Miquel Noguera 4 punts. 5) Rossend Badia 4 punts. 6) Joan Viladomat 2 punts.

3ª Categ.

Classificació Final: 1) Narcís Balagueró 10 punts. 2) Pasqual Castellà 9 punts. 3) Josep M. Canosa 8 punts. 4) Josep M. Ribó 7 punts. 5) Miquel Palomino 4 punts. 6) Ramon Vilalta 2 punts. 7) Joan Pampalona 2 punts.

CAMPIONAT SOCIAL (Federat) "Modalitat Tres Bandes"

3ª Categ.

Jugadors: 1) Joan Llurba 5 punts. 2) Josep M. Cuñat 5 punts. 3) Laureà Giménez 4 punts. 4) Ignasi Aragon 4 punts. 5) Francesc X. Noró 2 punts.

Laureà Giménez puja a 2ª categoria. Joan Llurba i Josep M. Cuñat es classifiquen pel Campionat de Catalunya.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "TRES BANDES"

3ª Categ. 1ª Eliminatória

Local: C.B. Agramunt

Classificació Final: 1) Jordi Gassó (Cervera) 6 punts. 2) Manuel Risco (Andorra) 4 punts. 3) Andreu Vilafranca (Borges) 2 punts. 4) **Joan Llurba (Agramunt)** 0 punts.

Local: C.B. Seròs

Classificació Final: 1) Carles Guiu (Lleida) 4 punts. 2) **Ignasi Aragon (Agramunt)** 4 punts. 3) Francesc Casals (Seròs) 2 punts. 4) Albert Mas (Borges) 2 punts.

Joan Llurba i Ignasi Aragon es classifiquen per la segona eliminatória.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "TRES BANDES"

3ª Categ. 2ª Eliminatória

Local: C.B. Capital del Cava

Classificació Final: 1) Josep R. Molina (Gran Peña) 6 punts. 2) Salvador Domènech (C. Cava) 4 punts. 3) Miquel Barenys (Reus) 2 punts. 4) **Joan Llurba (Agramunt)** 0 punts.

Local: C.B. Borges

Classificació Final: 1) **Ignasi Aragon (Agramunt)** 6 punts. 2) Ramon Costa (Cervera) 4 punts. 3) Carles Guiu (Lleida) 2 punts. 4) Andreu Vilafranca (Borges) 0 punts.

Ignasi Aragon puja a 2ª Categoria.

CAMPIONAT SOCIAL (Federat) "Modalitat Lliure"

4ª Categ.

1) Laureà Giménez 4 punts. 2) Ignasi Aragon 2 punts.

CAMPIONAT DE CATALUNYA "LLIURE"

4ª Categ. 1ª Eliminatória

Local: C.B. Agramunt

Classificació Final: 1) Rafael Berlango (Vicentina) 6 punts. 2) Joan Garcia (Andorra) 4 punts. 3) **Josep A. Castro (Agramunt)** 2 punts. 4) **Laureà Giménez (Agramunt)** 0 punts.

Local: C.B. Andorra

Classificació Final: 1) Pere Fiñana (Andorra) 6 punts. 2) Josep M. Salvany (Cervera) 4 punts. 3) J. Giménez (Andorra) 2 punts. 4) **Ignasi Aragon (Agramunt)** 0 punts.

Laureà Giménez i Ignasi Aragon es classifiquen per la segona eliminatória.

LLIGA CATALANA. FASE PRÈVIA (Grup de Lleida)

Resultats del mes de febrer:

AGRAMUNT (Descansa)

SERÒS 0 – AGRAMUNT 8

AGRAMUNT 8 – CERVERA 0

LLEIDA 2 – AGRAMUNT 6

Classificació després de la 4ª jornada:

Agramunt 6 punts, Borges 4 punts, Lleida 4 punts, Cervera 2 i Seròs 0.

Amb un equip molt superior a la resta del grup el C.B. Agramunt no ha tingut fins al moment cap problema per superar els seus rivals.

L. G.

ATENCIÓ DONES D'AGRAMUNT I COMARCA

El dia 25 d'aquest mes de març, a les 4 de la tarda i a la Sala d'Actes de l'Ajuntament, hi haurà una reunió informativa per constituir una

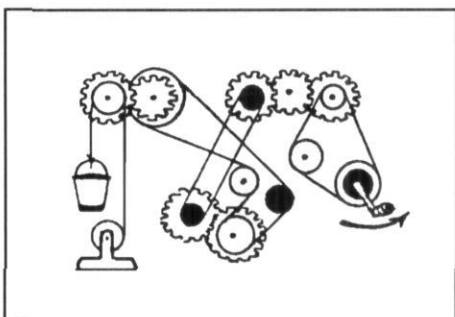
"ASSOCIACIÓ DE DONES"

Finalitat d'aquesta Associació:
Desenvolupar activitats de tipus social, cultural i d'esplai.

Us hi esperem!

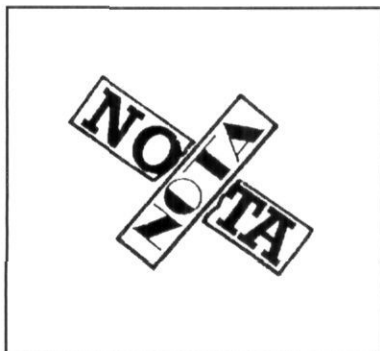
VISUAL

Si movem la maneta en la direcció indicada per la fletxa, pujarà o baixarà el cubell?

JEROGLÍFIC

Què faig amb la "tarta"?

Solució al VISUAL:

Baixarà.

Solucions a les
SOPES DE LLETRES:

Sagarra, Calders, Pedrolo.
Roca, Espriu, Monzó, Pla.
Foix, Rodoreda, Espinàs.
Mercuri, Venus, Mart, Júpiter.
Saturn, Úra, Neptú, Plutó.

Solució al JEROGLÍFIC:

Repareix-la
(RE pareix LA)

SOPES DE LLETRES

Tots 8 amb la terra són un conjunt.

A	U	T	O	X	P	A	T	I	Q
E	I	A	T	R	E	N	R	I	R
O	C	A	N	O	A	I	E	U	I
V	A	I	S	E	L	L	T	O	I
E	S	Q	A	I	P	A	I	A	R
U	I	S	T	L	S	T	P	I	U
A	X	S	U	S	A	R	U	X	C
M	O	T	R	T	O	N	J	L	R
I	O	E	N	A	I	A	X	L	E
B	I	C	I	E	O	T	R	A	M

Troba 10 cognoms d'autors de la nostra literatura:

T	R	A	R	R	A	G	A	S	G
M	S	O	U	Y	N	J	V	O	L
C	A	L	D	E	R	S	U	N	I
R	P	I	R	O	S	I	F	A	S
B	E	D	C	U	R	C	H	J	A
O	D	A	F	P	J	E	T	U	N
Q	R	P	S	X	D	G	D	L	I
L	O	E	K	I	B	N	E	A	P
E	L	E	M	O	N	Z	O	L	S
I	O	G	C	F	Q	D	F	P	E

La IMATGE d'aquest mes correspon a la boca sud del Túnel de Montclar, popularment conegut com "La Mina", en una fotografia de principis de segle.

Aquesta obra d'enginyeria, amb 4.917 metres de llarg i 7 d'ample, va ser la més important de la seva època, any 1860, i la seva construcció representà una veritable epopeia.

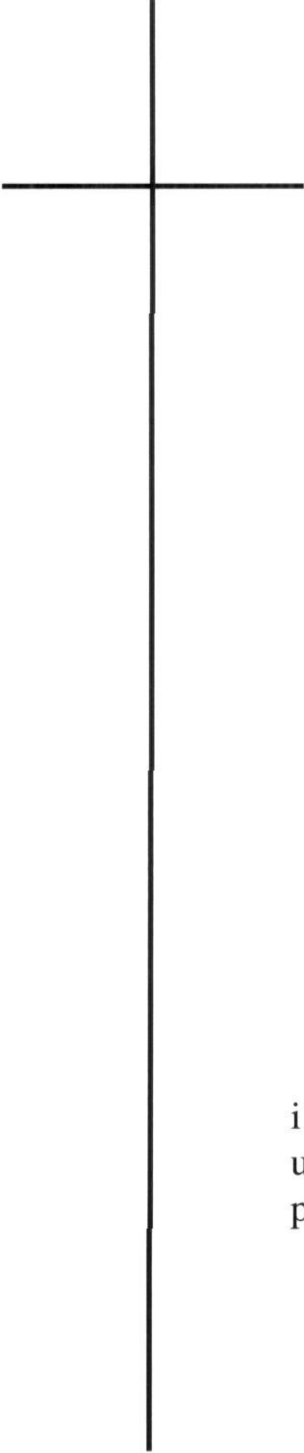
A l'obra hi treballaven més de cinc mil persones: 477 paletes, 4.680 peons i prop d'un miler de presoners vinguts d'arreu de l'Estat.

Després del revestiment dels anys setanta es pot circular per l'interior de la mina amb un vehicle. El lector trobarà més informació en un reportatge publicat a SIÓ el mes d'agost de 1988.

La caLa i SeRa.

I quan vingui aquella hora de temença
en què s'acluquin aquests ulls humans,
obriu-me'n, Senyor, uns altres de més grans
per contemplar la vostra faç immensa.
Sia'm la mort una major naixença!

Joan Maragall

Pregueu a Déu per l'ànima de

RAMON ROCA i SALA

Que morí cristianament el dia 17 de febrer de 1995,
a l'edat de 86 anys, confortat amb els
Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica.

A. C. S.

Els seus apenats: esposa, Carme; els seus fills, Ramon
i Mª Dolors, Mª Carme i Antoni; néts, besnéts i família tota
us agraïm les mostres de condol rebudes i la vostra
pregària.

AGRAMUNT, febrer de 1995

Partits polítics

Grup Municipal Socialista d'Agramunt

UNA BASSA D'OLI

Aviat farà quatre anys de la nostra tasca i també de l'aparició mensual de la nostra opinió sobre temes municipals alhora que, de l'actuació del nostre equip de govern mitjançant aquest article que titulem "La bassa d'oli". Un article reivindicatiu i de denúncia que no ha passat inadvertit, fins i tot pels regidors municipals de CiU, alguns dels quals el veuen com llardissós, mentre que altres l'entenen com interessant i valent.

Nosaltres n'estem molt satisfets, especialment per la repercussió i efectivitat que té. Com a mostra, un parell de botons... Vàrem dir que a l'avinguda de Catalunya hi havia fanals antics sense cap ús i en estat deplorable. Resultat, van ser immediatament retirats abans de que es publicqués l'article. S'ha de dir, però, que l'article l'hem d'entregar a la redacció de SIÓ abans del dia 7 de cada mes; SIÓ el duu a la impremta i arriba al lector cap al vint, vint-i-u del mes. Més botons.

En recent ocasió denunciàvem el mal estat del patrimoni artístic de la vila, fent especial esment de l'abandó del "pont romànic" sobre el Sió i d'algunes de les seves pedres, pels voltants abandonades.

També de seguida s'han pres les mesures per a la seva reposició. De qualsevol manera no és l'únic, encara que tard, tot arriba.

De fet podem comprovar que s'està endarrerint l'acabament d'algunes obres. Tots sabem el perquè. La data és a les darreries del mes de maig, ara la consigna és "no cal córrer".

Arribats al maig en plena campanya electoral, l'acabament de moltes obres esdevé una forma d'intentar influir a part de l'electorat per a beneficiar-se del seu vot. Fets com aquest

indiquen un menyspreu pels votants.

Fins i tot una manca de respecte, especialment cap a aquells que molt es mereixen. És el cas de la gent de la 3ª edat. S'ha canviat la data de la trobada comarcal de la gent gran, que estava prevista pel mes de juny, pel dia 21 de maig, vuit dies abans de les eleccions. Moment adequat per dedicar-los el millor dels homenatges.

El curiós del cas és, però, que la petició del canvi de dia s'ha fet des de la junta dels jubilats, tot i que alguns d'ells no en sabien res.

Tot el mes de maig serà meravellós i diferent, rialles i bones maneres, invitacions personals i col·lectives (subvencionades?), inauguracions d'obres que ja funcionen, acabament d'altres; en fi, un mes electoral.

Segons la rumorologia, a aquestes municipals es presentaran 5 o 6 candidatures. Això ja demostra una més popular participació en la política municipal i que cada dia la gent és més valenta per discrepar i dir la seva. Això ho hem guanyat amb els anys: el fet que 78 persones, sense possibilitats d'entrar tots a formar part de l'Ajuntament, es posin en marxa a fer oposició, és una classe de demostració de no estar d'acord amb com gestiona la política municipal el nostre equip actual de govern i una demostració pública de l'estimació que senten per Agramunt i les seves coses.

Nosaltres ens alaguem d'aquest interès i esperem que es faci oficial, per conèixer les persones que integren aquestes llistes.

No volem acabar aquestes ratlles sense fer un oferiment sincer a tota persona que estigui interessada en treballar per Agramunt millor i des d'una plataforma de progrés.

TAXI Sayed

TEL. MÒBIL: 908 44 36 60
TEL. 39 00 08

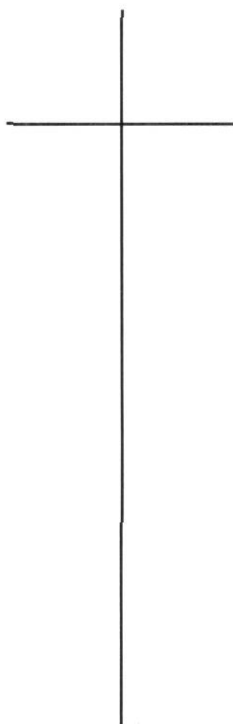
SERVEI PERMANENT AGRAMUNT

ES VEN PIS A AGRAMUNT

115 m² habitables, calefacció, traster, vidres de càmera. Venda directa.

Truquin a partir de les 8 del vespre

Telèfon 39 05 01

Segon Aniversari

Miquel Marín Ibàñez

Morí el dia 14 de març de 1993.

La teva esposa, fills i família et recorden.

PRIMER ANIVERSARI

Joaquim Bàrrios i Curt

28 d'abril de 1919

3 d'abril de 1994

*Trobarem a faltar el teu somriure.
Dius que ens deixes te'n vas lluny d'aquí.
Però el record de la vall on vas viure,
no l'esborra la pols del camí.*

Esposa, fills i família mai no l'oblidaran.

AGRAMUNT, abril 1995

L'Ajuntament informa

Comissió de Govern 24-1-95

DESPESES AIGUATS DIA 4-11-94

Es dona compte de les relacions successives de les despeses realitzades com a conseqüència dels danys ocasionats pels aiguats del dia 4-11-94 en infraestructures i béns públics, respecte dels quals s'autoritza les actuacions extraordinàries i urgents per a atendre el restabliment de les obres i serveis de competència municipal malmesos pel sinistre, les quals importen les següents quantitats:

Certificació núm. 1	2.483.827 PTA.
" " 2	1.067.430 PTA.
TOTAL	3.551.257 PTA.

I s'acordà de trametre les relacions esmentades a la Delegació Territorial del Govern de la Generalitat a fi que sigui lliurat, si procedeix, l'ajut extraordinari, segons Decrets 268/94 i 311/94.

ACTIVITAT CLASSIFICADA

Atesa la instància presentada per l'empresa GRUP CONSIST, S.A. en petició d'actualitzar i unificar les diverses llicències d'activitats classificades que té concedides i agrupar-les en una sola llicència base, per exercir l'activitat de fàbrica de paper i plàstic, a efectes d'una possible futura ampliació. Atès l'informe favorable dels Serveis Tècnics Municipals s'acordà d'informar favorablement l'autorització d'unificació de les esmentades llicències.

COL·LEGI MACIÀ-COMPANYS

Atès l'escrit presentat pel col·legi públic Macià-Companys en el qual es suggereix la conveniència que quan es procedeixi al pintat dels passos de vianants que se'n fes dos de nous, un en el xamfrà del C. de la Barretina-C. de l'Ensenyament amb l'Av. d'Agustí Ros, situat al costat est, i un segon en l'encreuament del C. de l'Ensenyament amb el nou carrer urbanitzat dels Horts, ja que és molt freqüent en ambdós casos el pas d'escolars. S'acordà d'informar favorablement la petició esmentada i que es procedeixi a la instal·lació dels dos nous passos de vianants.

TROBADA DE LA GENT GRAN DE L'URGELL

Atesa la petició efectuada per la Junta del Casal d'Avis d'Agramunt i Comarca de canviar la data de celebració de la trobada de la gent gran de l'Urgell a Agramunt, del 4 de juny al 21 de maig d'enguany, s'acordà d'autoritzar la Junta del Casal d'Avis per a realitzar la trobada esmentada, el referenciat dia 21 de maig.

Ajuntament Ple 26-1-95

RECTIFICACIÓ ANUAL DE L'INVENTARI

Essent preceptiva la rectificació anual de l'inventari de Béns i Drets Municipals que reflecteixi les alteracions per altes o baixes produïdes durant el darrer exercici econòmic, es dona compte de l'expedient confeccionat al respecte i s'aprova la rectificació anual de dit inventari segons el resum següent:

1994	
EPÍGRAF 1r. Béns immobles	
Altes (valor)	4.890.260 PTA.
Baixes (valor)	-
EPÍGRAF 7è. Mobles no compresos en apartats anteriors	
Altes (valor)	1.645.973 PTA.
Baixes (valor)	-

RECTIFICACIÓ ANUAL DEL PADRÓ MUNICIPAL D'HABITANTS

A proposta de l'Alcaldia s'acordà:

Aprovar la rectificació del Padró Municipal d'Habitants a l'1 de gener de 1995, el qual presenta el següent resum numèric:

	DONES	HOMES	TOTAL
Població de Dret a 1 de gener de 1994	2.442	2.441	4.883
Altes de l'1-1-94 a l'1-1-95	77	82	159
Baixes de l'1-1-94 a l'1-1-95	69	80	149
Població de Dret a 1 gener 1995	2.450	2.443	4.893

APROVACIÓ INICIAL DEL PROJECTE D'OBRES: BÀSIC I D'EXECUCIÓ DEL CONSULTORI MÈDIC A MAFET. APROVACIÓ INICIAL

S'acordà d'aprovar inicialment al projecte d'obres la qual denominació és: Bàsic i d'execució del Consultori Mèdic a Mafet redactat pels serveis tècnics del Consell Comarcal de l'Urgell, amb un pressupost d'execució per contracta de 7.418.816 PTA.

APROVACIÓ PROVISIONAL DEL PRESSUPOST DEL PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS, 1995

Es dona compte del projecte de Pressupost del Patronat Municipal d'Esports corresponent a l'exercici econòmic de 1995, el qual pressupost ha estat inicialment aprovat per la Junta del Patronat en la sessió celebrada el dia 15 de desembre de 1994. S'acordà d'aprovar provisionalment el Pressupost esmentat, segons el següent resum per Capítols:

A) Despeses:	
TOTAL CAPÍTOL I	6.775.000
TOTAL CAPÍTOL II	3.635.000 ➡

L'Ajuntament informa

TOTAL CAPÍTOL IV	800.000
TOTAL CAPÍTOL VI	290.000
<u>TOTAL DESPESES</u>	<u>11.500.000</u>

B) Ingressos:

TOTAL CAPÍTOL III	8.680.000
TOTAL CAPÍTOL IV	2.770.000
TOTAL CAPÍTOL V	50.000
<u>TOTAL INGRESSOS</u>	<u>11.500.000</u>

APROVACIÓ PROVISIONAL DEL PRESSUPOST DEL PATRONAT MUNICIPAL RESIDÈNCIA GERIÀTRICA "MAS VELL", 1995

Es dona compte del projecte de Pressupost del Patronat Municipal Residència Geriàtrica Mas Vell, corresponent a l'exercici econòmic de 1995, el qual Pressupost ha estat inicialment aprovat pel Consell del Patronat en la sessió celebrada el dia 19 de gener de 1995 i s'aprova provisionalment l'esmentat pressupost segons el següent resum per Capítols:

A) Despeses:

TOTAL CAPÍTOL I	10.802.250
TOTAL CAPÍTOL II	5.020.000
TOTAL CAPÍTOL VI	250.000
<u>TOTAL DESPESES</u>	<u>16.072.250</u>

B) Ingressos:

TOTAL CAPÍTOL III	12.200.000
TOTAL CAPÍTOL IV	3.797.250
TOTAL CAPÍTOL V	75.000
<u>TOTAL INGRESSOS</u>	<u>16.072.250</u>

ARRENDAMENT BAR CASAL AGRAMUNTÍ: PRÒRROGA CONTRACTE

Atès l'escrit presentat pel Sr. Francesc Trepal i Barceló, arrendatari de les instal·lacions de Bar del Casal Agramuntí, mitjançant el qual sol·licita a l'Excm. Ajuntament d'Agramunt la pròrroga del contracte inicial d'arrendament signat el dia 29 de juliol de 1989. Atenent que el termini contractual inicial fou fixat en 5 anys, i resultant que les facultats per autoritzar la seva pròrroga corresponen al Ple de l'Ajuntament, a proposta de la presidència s'acordà d'autoritzar la primera pròrroga del contracte d'arrendament de les instal·lacions de Bar, per un termini igual a l'inicialment pactat, és a dir 5 anys, i amb efectes des del dia 30 de juliol de 1994 i fins el 29 de juliol de 1999.

Comissió de Govern 7-2-95

ADJUDICACIÓ OBRES CAPELLA

Es dona compte per part de l'Alcaldia de la necessitat de procedir a l'arranjament del tram del C. de la Capella

compès entre els carrers Petronel·la d'Agramunt i el Camí Vell de Tàrraga el qual tram ha resultat considerablement malmès com a conseqüència de les pluges del mes de novembre de 1994. Tanmateix es considera de primordial importància procedir a aquest arranjament, atesa l'evident utilitat que aquesta via representarà per a la fluïdesa de comunicacions vers el Passeig Nou i el sector del polígon industrial. En vista als pressupostos presentats al respecte s'acorda: Autoritzar amb càrrec al Pressupost Municipal de l'exercici actual, les esmentades obres d'arranjament per un import d'1.786.153 PTA.

PROPOSTA DE CONVENI SINGULAR DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT I AJUNTAMENT D'AGRAMUNT, PER AL SOSTENIMENT DE L'ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA. CURS 1994/95.

Es dona compte de la proposta de conveni singular entre el Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya i l'Excm. Ajuntament d'Agramunt per al sosteniment de l'Escola Municipal de Música durant el curs 1994/1995. Considerant de gran importància la formalització del conveni esmentat a fi de garantir l'adequat finançament en les despeses que comporta l'Escola, s'acorda d'aprovar la proposta de formalització d'un conveni singular entre l'esmentat departament de la Generalitat i l'Ajuntament d'Agramunt.

AULA DE MÚSICA COL·LEGI PÚBLIC MACIÀ-COMPANYS

Atesa la petició efectuada pel col·legi públic Macià-Companys, per a la creació d'una aula de música, s'acordà aprovar la despesa que ascendeix a la quantitat de 555.975 PTA per a l'adequació i insonorització d'una aula de música a l'esmentat col·legi i l'adquisició de material musical, essent dita despesa a càrrec del vigent pressupost de 1995.

FIRA DEL TORRÓ EDICIÓ 1995

S'acordà d'aprovar l'expedient de sol·licitud de subvenció a la Direcció General de Promoció Comercial, per import d'1.500.000 PTA per a l'edició de 1995 de la Fira del Torró, de conformitat amb l'establert en l'Ordre de 4 de gener de 1995 (DOG núm. 2.002 de 25 de gener de 1995)

MATERIAL CONTRA INCENDI

Per tal d'adequar els diferents edificis municipals a la normativa vigent pel que fa a la disposició de material contra incendi i conforme a l'informe-pressupost presentat per l'empresa SEREMEX, de productes contra incendis, s'acordà d'aprovar el pressupost presentat per dita empresa que ascendeix a la quantitat de 344.609 PTA per a l'adequació dels edificis municipals a la normativa vigent.

Comissió de Govern 28-2-95

COMISSIÓ DE SERVEIS SR. SECRETARI-INTERVENTOR

Pert part de l'Alcaldia es dona compte de la sol·licitud presentada pel Secretari-Interventor de l'Ajuntament Sr. Manuel Civís i Llovera per a ésser nomenat en Comissió de Serveis per a ocupar el lloc de treball d'Oficial Major de l'Excm. Ajuntament de Mollerussa. S'acordà expressar la conformitat de l'Excm. Ajuntament d'Agramunt per tal que el Sr. Secretari-Interventor d'aquesta Corporació sigui nomenat en Comissió de Serveis per ocupar l'esmentat lloc de treball.

NOMENAMENTS ACCIDENTALS SECRETARI I INTERVENCIÓ MUNICIPALS

Atesa la imminent vacant que ha de produir-se en el lloc de treball de Secretaria-Intervenció d'aquesta Corporació, en haver sol·licitat el titular Sr. Manuel Civís i Llovera, nomenament en Comissió de Serveis a la plaça d'Oficial Major de l'Excm. Ajuntament de Mollerussa i als efectes de no perjudicar l'organització administrativa de l'Ajuntament, entretant es proveeixi el lloc de treball indicat, s'acordà, de conformitat amb el que disposa la llei, nomenar els funcionaris d'aquest Ajuntament Sr. Jordi Martí i Gasull, Secretari Accidental de la Corporació i la Sra. Magdalena Brils i Rovira, Interventora Accidental de la Corporació.

LLICÈNCIES D'OBRES:

Celestí Roca i Canudes, per construir un edifici de nova planta. C. del Clos.

Celestí Roca i Canudes, per connexió d'aigua per obres. C. del Clos.

Josep Querol i Bertran, per la construcció d'un magatzem. C. Costa de la Fassina.

GRUP CONSIST, SA, cimentació per instal·lació de sitges metàl·liques. Ctra. de Tàrrega.

Francesc Gómez i Urbano, connexió d'aigua potable. Raval de Puigverd.

Julià Díaz i Jurado, rebaixar la vorada d'enfront el garatge de la casa. C. del Clos.

COMERCIAL DEL SIÓ, SA, enrajolar un local. C. del Firal.

Antoni Esteve i Ingla, per un gual permanent. Av. de Marià Jolonch.

Mercè Poch i Prats, per desplaçar finestra i enrajolar una sala. Pça. del Mercadal.

Pere Rovira i Pijuan, col·locar plaques de guix i enrajolar local. Av. de Jaume Mestres.

Josep Esteve i Roset, per canviar la canalera de la casa. C. de l'Aspi.

FECSA, per afecció d'una línia aèria de mitja tensió per un camí. Partida les Quadres. Mafet.

Joan Romeu i Rosell, repassar les esquerdes de la tribuna. C. dels Estudis Vells.

Teresa Granje i Puighermanal, per canviar la porta d'entrada. C. dels Estudis Nous.

Pere Boncompte i Alsedà, gual permanent. Ctra. de les Puelles.

Joan-Manuel Balasch i Vila, per fer un taulell d'obra al local. Ntra. Sra. de la Mercè.

Rosalía Ginestà i Perearnau, per desplaçar porta i retallar envà. C. d'Àngel Guimerà.

Rosalía Ginestà i Perearnau, per fer una tanca al pati del darrera de la casa. C. dels Estudis Vells.

Maria Lluïsa Grau i Balcells, per canviar la porta d'entrada. R. Puigverd

NÍNIXOLS CEMENTIRI

Gregori Villalta i Gilabert, nínxol núm. 44. Galeria de St. Pere.

Jaume Barrera i Solé, nínxols nùms. 45 i 46. Galeria de St. Pere.

Les dones fan història

EXPOSICIÓ ITINERANT

L'exposició "Les dones fan història" dona a conèixer, d'una manera pedagògica, els aspectes més significatius de la vida de les dones de Catalunya i de l'evolució de la seva condició social des de l'Edat Mitjana fins a la transició democràtica.

L'exposició s'adreça al conjunt de la població i d'una manera especial a totes aquelles entitats i associacions que realitzen una tasca socio-cultural.

LLOC: SALA DE PLENS DE L'AJUNTAMENT

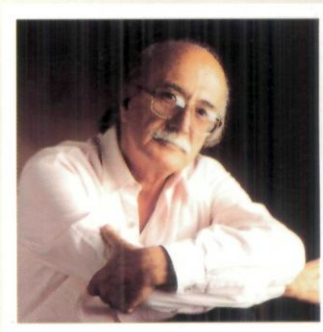
DIES: Del 13 al 28 d'abril de 1995

HORARI: De les 17 a les 20 hores

Som a Riella

VIDA DE DIFUNTS

L'Isquirió Coc i Somalier

per Guillem Viladot

En aquest nínxol només hi ha una creu i aquest anagrama: ICS. El sepulturer és qui m'informa que hi ha enterrat un tal Isquirió Coc i Somalier. Quan l'Isquirió va ser gran no parà d'esbrinar d'on li venia el nom que li posà el seu padrí de fonts. Després de molt indagar s'assabentà que volia dir *portador de Déu* o sigui *Escheiros-Dion*. Des d'aleshores se sentí molt satisfet i començà a anar pel món com una persona molt important, com si el nom fes la cosa o la persona. Tant s'ho va creure que arribà un moment que es considerà immortal. I no feia cas de res, és a dir no tenia consciència dels perills ni de cap risc. Un dia, però, es posà malalt d'una manera estranya: li feia mal tot. Com que els metges no li van saber veure la malaltia, decidiren d'operar-lo. Segons conten, el van tenir unes vuit hores a la taula d'operacions. Com que no li trobaven el mal, li van treure totes les entranyes fora i després, en comprovar que totes estaven bones de salut, les tornaren a col·locar al seu lloc. Aquesta feina potser va ser la part de més enrenou de l'operació. Als vuit dies l'enviaren a casa i de seguida va fer vida normal. Al cap d'un mes, però, va haver de córrer cap a cal metge. Per què aquest era en un congrés, va haver d'anar a veure el substitut, però aquest estava hospitalitzat degut a un accident de carretera. En no poder resistir més, decidí d'anar a la consulta d'un guaridor que pel que es veu n'encertava moltes. Un cop explicats els símptomes que l'Isquirió tenia, el guaridor, molt seriós, li comunicà que això no era res més que el metge que l'havia operat no li havia col·locat el cor al seu lloc sinó en un altre indret del cos, i per això sentia els batecs sota el llombrígol. Fet el diagnòstic, el pacient preguntà si això era bo o dolent. El guaridor contestà que ni fu ni fa, però que més aviat era

incòmode de tenir els sentiments al ventre. El dia que l'Isquirió declarà el seu amor a la Paile, en dir-li que li posés la mà al cor perquè sentís com bategava d'emoció, ella no sentí res, i en indicar-li que li posés la mà al ventre, la Paile s'ho va prendre d'allò més malament, tant que trencà les relacions. En canvi, més endavant, en declarar-se a l'Otmar, aquesta trobà molt divertit això de posar la mà damunt la panxa de l'Isquirió per fer-se càrrec de com li glatia el cor. Arribà un punt, que l'Otmar coneixia més bé la panxa de l'Isquirió que la seva pròpia. Aleshores, per tal que les coses no s'aboquessin a l'exploració d'altres indrets, es van casar. I van ser molt feliços, i fins i tot van tenir descendència. En néixer el primer nét, l'Isquirió començà a trobar-se malament del cor. Els metges, de moment, no li localitzaven res, fins que es van avenir a auscultar-li la panxa. Van descobrir que el cor de l'Isquirió cada dia bategava amb més dificultat. I arribà un moment que aquell cor s'anà fonent molt de pressa. I va desaparèixer del tot. Però malgrat no percebir-se cap mena de batec, l'Isquirió no es moria. Els metges, per curiositat, decidiren d'operar-lo. En obrir-lo en canal, al ventre no hi van trobar ni rastre de cor. Decebut el van tancar. El dia que el volien donar d'alta, l'Isquirió esclafí amb grans riallades. De la manera que li fou possible indicà als metges que sentia un batec al pit. Durant uns dies, pensà que es tractava d'un cor que li havia nascut de cop i volta. Tot plegat va ser una il·lusió ja que una nit es morí del tot. Signada la papereta de defunció, començà una lluita per apropiat-se del cadàver i poder-lo estudiar amb calma. Satisfeta la curiositat, s'incineraren les despulles i s'enviaren a la vídua les cendres acompanyades d'un rellotge que se li havia trobat a la banda esquerra del pit.